

30 Єремія

1,1 Боже слово, яке було до Єремії, сина Хелкія, з священників, який жив в Анатоті в землі Веніямина. 2 Те боже слово, що було до нього в днях Йосії, сина Амоса, царя Юди, в тринадцятому році його царювання. 3 І було в днях Йоакіма, сина Йосії, царя Юди, аж до одинадцятого року Седекії, сина Йосії, царя Юди, аж до полонення Єрусалиму в п'ятому місяці. 4 І господне слово було до нього: 5 Раніше ніж Я тебе створив в лоні Я тебе знаю, і раніше ніж ти вийшов з лона Я тебе освятив, Я тебе поставив пророком для народів. 6 І я сказав: Ти Господи Владико, Який є, ось я не вмію говорити, бо я молодий. І Господь сказав до мене: Не говори, що: Я дуже молодий, бо підеш до всіх, до кого лиш тебе пішлю, і говоритимеш згідно з усім, що лиш тобі заповім. 8 Не бійся їхнього лица, бо Я з тобою, щоб тебе спасти, говорить Господь. 9 І Господь простягнув до мене свою руку і доторкнувся моїх уст, і Господь сказав до мене: Ось Я дав мої слова в твої уста. 10 Ось Я тебе сьогодні поставив над народами і над царями, щоб викорінювати і розвалювати і вигублювати і відбудовувати і насаджувати. 11 І господне слово було до мене, кажучи: Що ти бачиш? І я сказав: Горіхову палицю. 12 І Господь сказав до мене: Добре ти побачив, томущо Я чував над моїми словами, щоб їх виконати. 13 І господне слово було до мене вдруге, кажучи: Що ти бачиш? І я сказав: Баняк під яким горить, і його лице від лица півночі. 14 І Господь сказав до мене: Від лица півночі розгориться зло на всіх, що живуть на землі. 15 Томуто ось Я скликаю всі царства з півночі землі, говорить Господь, і прийдуть і поставлять кожний свій престіл при перддверях брам Єрусалиму і на всі його стіни докруги і на всі міста Юди. 16 І заговорю судом до них за всі їхні злоби, бо Мене оставили і принесли ладан чужим богам і поклонилися ділам їхніх рук. 17 І ти підпережи твої бедра і встань і скажи все, що лиш тобі заповідаю. Не бійся їхнього лица, ані не лякайся перед ними, бо Я з тобою, щоб тебе визволити, говорить Господь. 18 Ось Я тебе поставив в сьогоднішньому дні як укріплене місто і як кріпку мідяну стіну для всіх царів Юди і його володарів і для народу землі, 19 і воюватимуть проти тебе і не здолають тебе, бо Я з тобою говорить Господь, щоб тебе визволити.

2,2 І сказав: Так говорить Господь: Я згадав милосердя твоєї молодості і любов твого шлюбу коли ти ішов за святим Ізраїля, говорить Господь. 3 Ізраїль святий Господеві, початок його плодів. Всі, що його їдять, вчинять переступ, на них прийде зло, говорить Господь. 4 Послухайте господне слово, доме Якова і вся батьківщина дому Ізраїля. 5 Так говорить Господь: Який переступ знайшли в Мені ваші батьки, що відступили далеко від Мене і пішли за марнотами і стали дурними? 6 І не сказали: Де є Господь, що нас вивів з єгипетської землі, що попровадив нас в пустині в невідомій і непрохідній землі, в безводній і безплідній землі, в землі, в якій не пройшов нею ніхто і там людина не замешкала? 7 І Я вас ввів до Кармилу, щоб ви їли його плоди і його добра. І ви ввійшли і ви опоганили мою землю і поставили моє насліддя як гидоту. 8 Священики не сказали: Де є Господь? І ті, що держать закон, Мене не знали, і пастирі Мене не почитали, і пророки пророкували Ваалом і пішли за некорисним. Через це ще судитимуся з вами, говорить Господь, і судитимуся з синами ваших синів. 10 Тому перейдіть до островів хеттімів і погляньте, і пішліть до Кидара і докладно розгляньте, і

подивіться чи таке сталося. 11 Чи народи змінять своїх богів? І вони не боги. А мій нарід змінив свою славу (на ту), з якої не матимуть користі. 12 Небо цим жахнулося і дуже, дуже задрижало, говорить Господь. 13 Бо дві і погані (речі) зробив мій нарід. Вони оставили мене, джерело живої води, і викопали собі розбиті стави, які не зможуть зібрати води. 14 Чи Ізраїль є рабом, чи він роджений в домі (слуги)? Чому він став на розграблення? 15 На нього ревіли леви і видали свій голос, вони зробили його землю пустинею, і знищили його міста, щоб (там) не мешкати. 16 І сини Мемфея і Тафни тебе пізнали і наглумилися з тебе. 17 Чи не те, що ти Мене оставив, тобі це зробило? Говорить Господь Бог твій. 18 І тепер, що тобі і єгипетській дорозі, щоб пити воду Гіона? І що тобі й дорозі асирійців, щоб пити воду рік? 19 Напоумить тебе твоє відступство і твоя злоба тебе оскаржить. І пізнай і знай, що тобі гірко (коли) ти Мене оставиш, говорить Господь Бог твій. І ти Мені не милий, говорить Господь Бог твій. 20 Бо від віку ти розбив твоє ярмо, ти розкинув твої кайдани і ти сказав: Не служитиму, але піду на всякий високий горб, і під всяким кріслатим деревом, там розліюся в моїй розпусті. 21 Я ж тебе насадив, весь правдивий плодовитий виноградник. Як ти повернулася в гіркоту, в чужий виноград. 22 Хоч помиєшся в соді і помножиш собі зілля, будеш занечищена твоїми неправдностями переді Мною, говорить Господь. 23 Як скажеш: Я не опоганилася і я не пішла за Ваалом? Поглянь на твої дороги, на цвинтарі, і пізнай що ти зробила. Вечером закричав її голос, свої дороги 24 вона поширила на води пустині, була несена вітром в бажаннях своєї душі, вона була видана. Хто її поверне? Всі ті, що її шукають не трудитимуться, знайдуть її у її впокоренні. 25 Поверни твою ногу з острої дороги і твоє горло від спраги. А вона сказала: Змужнію. Бо я полюбила чужих і пішла за ними. 26 Як встид злодія коли буде викинений, так завстидаються сини Ізраїля, вони і їхні царі і їхні володарі і їхні священики і їхні пророки. 27 Вони сказали дереву, що: Ти мій Батько, і каменю: Ти мене породив, і повернули до Мене плечі і не їхні лица. І в часі їхнього зла скажуть: Встань і спаси нас. 28 І де є твої боги, яких ти собі зробив? Може встануть і тебе спасуть в часі твого лиха? Бо твої Боги були за числом твоїх міст, Юдо, і за числом доріг Єрусалиму жертвували Ваалові. 29 Навіщо говорите до Мене? Ви всі не почитали і ви всі вчинили проти Мене беззаконня, говорить Господь. 30 Даремно Я побив ваших синів, ви не сприйняли напоумлення. Меч пожер ваших пророків як лев, що нищить, і ви не побоялися. 31 Послухайте господне слово: Так говорить Господь: Чи Я був пустинею для Ізраїля, чи засушеною землею? Навіщо сказав мій нарід: Не володітимуть нами і більше не прийдемо до Тебе? 32 Чи молода забуде свою красу і дівчина свою прикрасу? А мій нарід Мене забув в днях, яким немає числа. 33 Що це ще доброго вчиниш в твоїх дорогах, щоб знайти любов? Не так, але й зло ти вчинила, щоб опоганити твої дороги. 34 І в твоїх руках знайдено кров невинних душ. Я їх знайшов не в ровах, але під кожним деревом. 35 І ти сказала: Невинна я, але хай відвернеться його гнів від мене. Ось Я суджуся з тобою коли ти говориш: Я не згрішила. 36 Як це, що ти дуже знехтувала (Мною), щоб повторити твої дороги? І ти завстидаєшся Єгипту, так як ти завстидалася асура. 37 Бо і звідти вийдеш, і твої руки (будуть) на твоїй голові. Бо Господь відкинув твою надію, і тобі в ній не пощастить.

3,1 Якщо чоловік відішле свою жінку, і вона піде від нього і буде іншому чоловікові, чи повернувшись ще повернеться до нього? Чи не опоганюючись

опоганиться та жінка? І ти розпустувала з численними пастухами і ти повернулася до Мене, говорить Господь. 2 Піднеси твої очі на випрямлення і поглянь де ти не опоганилася. Ти сіла на їхніх дорогах як опущений крук і ти опоганила землю твоїми розпустами і твоїми злобами. 3 І ти мала багато пастухів собі на спотикання. У тебе був вид розпусниці, ти стала безвстидною до всіх. 4 Чи ти не назвала Мене домом і батьком і володарем твого дівництва? 5 Чи останеться на віки, чи буде збережена на гнів? Ось ти сказала і зробила цю погань і спромоглася (на це). 6 І сказав Господь до мене в днях царя Йосії: Чи ти побачив, що Мені зробило переселення Ізраїля? Вони пішли на всяку високу гору і під всяким кріслатим деревом і там розпустували. 7 І Я сказав після того, як вона це все зробила: Повернися до Мене, і вона не повернулася. І невірна Юда побачила її невірність. 8 І побачила, що вона була схоплена через все, в чому чужоложило поселення Ізраїля, і Я її відіслав і Я їй дав книгу відпуску. І не злякалася невірна Юда і пішла і розпустувала і вона. 9 І на ніщо була її розпуста, і вона чужоложила з каменем 10 і з деревом. І в усьому цьому не повернулася до Мене невірна Юда всім своїм серцем, але обманливо. 11 І сказав Господь до мене: Ізраїль оправдала свою душу більше ніж невірна Юда. 12 Піди і прочитай ці слова на півночі і скажеш: Повернися до Мене, поселення Ізраїля, говорить Господь, і не скріплю моє лице проти вас. Бо Я милосердний, говорить Господь, і не гніватимуся на вас на віки. 13 Лише пізнай твою неправедність, бо ти згрішила проти твого Господа Бога і розсипала твої шляхи чужинцям під всяким кріслатим деревом, а мого голосу ти не почула, говорить Господь. 14 Поверніться сини, що відступили, говорить Господь, бо Я заволодію вами і заберу вас одного з міста і двох з батьківщини і введу вас до Сіона 15 і дам вам пастирів за моїм серцем, і пастинуть вас, пасучи вміло. 16 І буде як помножитеся і побільшитеся на землі в тих днях, говорить Господь, більше не скажуть: Кивот завіту святого Ізраїля. Не ввійде на серце, не назветься, ані не відвідається, і більше не зробиться. 17 В тих днях і в тому часі назвуть Єрусалим господним престолом, і до нього зберуться всі народи і не підуть більше за побажаннями їхнього поганого серця. 18 В тих днях ввійдуть дім Юди до дому Ізраїля, і прийдуть разом з землі з півночі і зі всіх країн на землю, яку унаслідили їхні батьки. 19 І я сказав: Хай буде, Господи. Бо поставлю тебе між дітей і дам тобі вибрану землю насліддя Бога Вседержителя народів. І Я сказав: Назвете Мене батьком і не відвернетесь від Мене. 20 Лише так як знехтувала жінка своїм чоловіком, так знехтував Мною дім Ізраїля, говорить Господь. 21 Чути із губ голос плачу і благання синів Ізраїля, бо неправедно вчинили в своїх дорогах, забули їхнього святого Бога. 22 Повертаючись поверніться сини, і оздоровлю ваші побиття. Ось ми будемо твої, бо Ти наш Господь Бог. 23 Поправді на обману були горби і сила гір, спасіння Ізраїля лише через нашого Господа Бога. 24 А встид знищив труди наших батьків від нашої молодости, їхні вівці і їхню скотину і їхніх синів і їхніх дочок. 25 Ми заснули в нашому встиді, і нас покрито наше безчестя, томущо ми і наші батьки згрішили перед нашим Богом від нашої молодості аж до цього дня, і ми не послухалися голосу нашого Господа Бога.

4,1 Якщо Ізраїль повернеться, говорить Господь, повернеться до Мене. Якщо забере свої гидоти з своїх уст і почитатиме моє лице 2 і клястиметься: Живе Господь, правдою на суді і праведністю, і поблагословляться в ньому народи і в ньому похвалять Бога в Єрусалимі. 3 Бо так говорить Господь мужам Юди і тим,

що живуть в Єрусалимі: Обновіть собі землі, що облогом, і не сійте на тернині. 4 Обріжтеся вашому Богові і відкиньте твердосердя вашого серця, чоловіки Юди, і ви, що живете в Єрусалимі, щоб мій гнів не вийшов як огонь і не загорівся, і не буде того, хто загасить, від лица злоби ваших задумів. 5 Сповістіть в Юді, і хай почувється в Єрусалимі. Скажіть: Дайте трубою знак на землі і закричіть сильно. Скажіть: Зберіться, і ввійдемо до укріплених міст. 6 Взявши, втечіть до Сіону. Поспішіться, не стійте, бо Я наводжу з півночі зло і велике знищення. 7 Зі свого леговища вийшов лев, що нищить народи, він піднявся і вийшов зі свого місця, щоб поставити землю на спустошення, і міста будуть знищені, щоб у них не жили. 8 Тому підпережіться мішками і плачте і кричіть, томущо від вас не відвернувся господний гнів. 9 І буде, що в тому дні, говорить Господь, згине серце царя і серце володарів, і жажнуться священики і пророки жажнуться. 10 І я сказав: Ти, що є, Володарю, Господи, чи ж обманюючи Ти обманув цей нарід і Єрусалим, кажучи: Мир буде, і ось меч доторкнувся аж до їхньої душі. В тому часі скажуть цьому народові і Єрусалимові: Дух блудження в пустині, дорога дочки мого народу не на чистоту, ані не на святість. 12 Дух повноти прийде на мене. Тепер же я скажу до них суди. 13 Ось вийде як хмара, і його колісниця як буря, його коні швидші від орлів. Горе нам, бо ми в біді. 14 Помий від зла твоє серце, Єрусалиме, щоб ти спасся. Аж доки в тобі будуть задуми твоїх бід? 15 Бо голос того, що сповіщає, прийде з Дану, і почувється біда з гори Ефраїма. 16 Згадайте народи: Ось прийшли. Сповістіть в Єрусалимі: Групи приходять з землі здалека і дали свій голос на міста Юди. 17 Вони повстали на нього довкруги як ті, що сторожать поле, бо ти Мене знехтував, говорить Господь. 18 Твої дороги і твої задуми це тобі зробили. Це твоя злоба, бо вона гірка, бо доторкнулася аж до твого серця. 19 Мій живіт, мій живіт болить, і почуття мого серця. Дрижить моя душа, розривається моє серце, не замовкну, бо моя душа почула голос труби, крик війни. 20 І клопіт знищення кличе, бо заметушилася вся земля. Нагло затривожилося шатро, роздерлися мої скіряні покриття. 21 Доки бачитиму втікачів, чуючи голос труб? 22 Томущо володарі мого народу Мене не знали, вони дурні і нерозумні сини. Вони мудрі зло чинити, а не пізнали як добро чинити. 23 Я поглянув на землю, і ось ніщо, і на небо, і не було його світил. 24 Я побачив гори, і вони тремтіли, і всі горби тряслися. 25 Я поглянув, і ось не було людини, і всі птахи неба були перелякані. 26 Я побачив, і ось Кармил спустошений, і всі міста спалені перед господним лицем, і були розбиті перед лицем гніву його люті. 27 Так говорить Господь: Вся земля буде пустинею, але не викінчу. 28 Хай над цими заплаче земля, і хай небо вгорі потемніє, бо Я сказав і не роздумаюся, Я поклявся і не відвернуся від цього. 29 Від голосу вершника і того, що натягає лук, втекла вся країна. Влізли до печер і сховалися в гаї і вилізли на скелі. Всяке місто опущене, людина в них не живе. 30 І ти що зробиш? Чи зодягнешся кармазином і прикрасишся золотою прикрасою, і чи прикрасиш стібем твої очі? Марна твоя прикраса. Тебе відкинули твої любовники, вони шукатимуть твою душу. 31 Бо Я почув голос наче (голос) тієї, що родить, твій стогін наче тієї, що вперше родить, голос дочки Сіону. Вона ослабне, і опустить свої руки: Горе мені, бо мене опускає моя душа задля вбитих.

5,1 Оббіжіть по дорогах Єрусалиму і погляньте і пізнайте і пошукайте на його площах, чи знайдеться той, хто робить суд і шукає віру, і буду милосердний до них,

говорить Господь. 2 Говорять: Хай живе Господь, чи через це не кленуться брехливо? 3 Господи, чи не твої очі на вірність? Ти їх побив, і вони не боліли. Ти їх викінчив, і вони не забажали прийняти напоумлення. Вони зробили їхні лица твердішими від каменя і не забажали повернутися. 4 І Я сказав: Вони подібні до бідних, тому послабли, бо не пізнали господньої дороги і божого суду. 5 Піду до чоловіків і скажу їм, бо ці пізнали господню дорогу і божий суд. І ось однодушно розбили ярмо, розірвали кайдани. 6 Через це їх побив лев з ліса, і вовк вигубив їх аж до домів, і леопард чатував над їхніми містами. Всі, що виходять з них, будуть впольовані, бо помножили свої беззаконня, скріпилися в своїх відверненнях. 7 За що з цих буду милосердний з тобою? Твої сини Мене оставили і клялися тими, що не є богами. І Я їх нагодував, і чужоложили і розпустилися в розпусних домах. 8 Стали кіньми, що пожадають жінок, кожний іржав на жінку свого ближнього. 9 Чи за це не навідаюся? Говорить Господь. Чи на такому народі не пімститься моя душа? 10 Підніміться на його оборонні мури і знищіть, але не викінчіть. Оставте його підкріплення, бо вони господні. 11 Бо погорджуючи погордив Мною дім Ізраїля і дім Юди. 12 Збрехали свому Господеві і сказали: Не це. На нас зло не прийде, і не побачимо меч і голод. 13 Наші пророки були на вітер, і в них не було господнього слова. Так їм буде. 14 Через це так говорить Господь Вседержитель: Томущо ви сказали це слово, ось Я вклав мої слова в твої уста як огонь і цей нарід дрова, і він їх пожере. 15 Ось Я наводжу на вас нарід здалека, доме Ізраїля, говорить Господь, нарід, якого голос його язика не було чути. 16 Всі сильні 17 і вони здіять ваші жнива і ваші хліби і пожеруть ваших синів і ваших дочок і пожеруть ваших овець і ваших телят і пожеруть ваші виноградники і ваші фігові сади і ваші оливкові дерева. І змолотять мечем ваші сильні міста, на які ви на них поклали надію. 18 І буде в днях тих, говорить Господь Бог твій, не дам вас на викінчення. 19 І буде коли скажете: Задля чого зробив нам Господь Бог наш це все? І скажеш їм: Томущо ви послужили чужим богам у вашій землі, так послужите чужим в не вашій землі. 20 Сповістіть це в домі Якова, і хай почується в Юди. 21 Послухайте ж це, народе дурний і безсердешний, в них очі і не бачать, в них уха і не почують. 22 Чи Мене не боятиметесь? Говорить Господь. Чи не почитатимете моє лице? Того, хто назначив пісок на границю моря, вічна заповідь, і воно його не перейде, і замішається і не зможе, і зашумлять його хвилі і не мине його. 23 А в цьому народі є непослушне і неслухняне серце, і вони відхилилися і відійшли. 24 І не сказали у своїм серці: Біймося ж нашого Господа Бога, що дає нам ранний і пізний дощ за часом повноти припису жнив і оберіг нас. 25 Ваші беззаконня відсунули це, і ваші гріхи відставили добро від вас. 26 Бо в моєму народі знайшлися безбожні, і поставили засідку, щоб знищити людей, і схопили (їх). 27 Як наставлена засідка повна пташок, так їхні доми повні обмани. Через це звеличилися і збагатилися. 28 І переступили суд, не судили суд сироти і не судили суд вдови. 29 Чи за це не відвідаю, говорить Господь, чи не пімститься моя душа на цьому народі? 30 Жах і жахливі діла сталися на землі. 31 Пророки пророкують беззаконне, і священники заплескали своїми руками, і мій нарід таке полюбив. І що зробите після цього?

6,1 Скріпіться, сини Веніямина, з посеред Єрусалиму і в Текуї дайте знак трубою, і над Веттахармою підніміть знак, бо зло заглянуло з півночі, і стається велике знищення, 2 і твоя висота буде забрана, дочко Сіона. 3 На неї придуть пастухи і їхні стада і поставлять на ній шатра довкруги і пастимуть кожний своєю рукою. 4

Приготовіться проти неї на війну, встаньте і підемо проти неї вполудне. Горе нам, бо нахилився день, бо зникають тіні вечора. 5 Встаньте і підемо в ночі і знищимо її основи. 6 Бо так говорить Господь: Зрубай її дерево, вилий на Єрусалим силу. О брехливе місто, в ньому всяке гноблення. 7 Як став холодить воду, так холодить її злобу. Безбожність і терпіння почується в ній, воно постійно перед її лицем. Трудом і биттям 8 будеш напоумлений, Єрусалиме. Хай не відійде моя душа від тебе, щоб Я тебе не зробив непрохідною землею, яка не буде замешкана. 9 Бо так говорить Господь: Збирайте, збирайте як виноград осталих Ізраїля, поверніть як той, що зриває до свого коша. 10 До кого заговорю і засвідчу, і він послухає? Ось їхні уха необрізані, і не можуть чути. Ось господне слово було їм на погорду, не забажають його. 11 І Я сповнив мій гнів і задержав і Я їх не викінчив. Вилию на немовлят зі зовні, і на збір молодих разом, бо чоловік і жінка будуть захоплені, старий з тим, що має багато днів. 12 І повернені будуть іншим їхні доми, поля і їхні жінки разом, бо простягну мою руку на тих, що живуть на цій землі, говорить Господь. 13 Бо від їхнього малого і аж до великого всі поповнили беззаконня, від священика і аж до фальшивого пророка всі зробили брехню. 14 І лікували побиття мого народу погорджуючи і кажучи: Мир, мир. І де є мир? 15 Бо вони завстидалися і послабли. І ані коли вони завстиджені завстидалися не пізнали їхнього нещастя. Через це впадуть у їхньому падінню і згинуть в часі відвідин, сказав Господь. 16 Так говорить Господь: Стійте на дорогах і погляньте, і запитайте про вічні господні стежки і погляньте, яка дорога добра, і ходіть нею, і знайдете очищення для ваших душ. І сказали: Не підемо. 17 Я над вами поставив сторож, послушайте голос труби. І сказали: Не послухаємо. 18 Через це почули народи і пастухи їхніх стад. 19 Послухай, земле. Ось Я наводжу зло на цей нарід, плід їхнього відвернення. Бо вони не сприйняли моїх слів і відкинули мій закон. 20 Навіщо Мені несете ладан із Сави і цинамон з землі здалека? Ваші цілопалення не прийняті, і ваші жертви Мені не милі. 21 Через це так говорить Господь: Ось Я даю слабість на цей нарід, і в ньому послабнуть батьки і сини разом, сусід і його ближній згинуть. 22 Так говорить Господь: Ось з півночі приходить нарід, і нарід підніметься з краю землі. 23 Держатимуть лук і спис, він жорстокий і не помилує, його голос як море, що хвилюється, він вишикується на конях і колісницях як огонь на війну проти тебе, дочко Сіон. 24 Ми почули чутку про них, зівяли наші руки, нас охопила скорбота, болі як в тієї, що родить. 25 Не виходьте в поле і не ходіть по дорогах, бо довкруги живе меч ворогів. 26 Дочко мого народу, підпережися мішком, посип себе попелом, зроби собі плач за улюбленим, жалібний плач, бо нагло на нас прийде терпіння. 27 Випробованим дав Я тебе у випробованих народах, і пізнаєш Мене коли Я буду випробовувати їхню дорогу. 28 Всі неслухняні, що ходять зігнені, мідь і залізо, всі зітлілі. 29 Не стало ковальського міха при огні, не стало олова. На марно кує коваль, їхня злоба не розтаяла. 30 Назвіть їх не випробованим сріблом, бо Господь їх відкинув.

7,2 Послушайте господне слово, вся Юдея. 3 Так говорить Господь Бог Ізраїля: Випряміть ваші дороги і ваші задуми, і поселю вас на цьому місці. 4 Не надійтеся на самих себе на брехливі слова, бо зовсім не принесуть вам користи ті, що кажуть: Храм господний, храм господний. 5 Бо якщо випрямлюючи випрямите ваші дороги і ваші задуми і чинячи зробите суд між чоловіком і між його ближнім 6 і не пригнобите прихоська і сироту і вдову і не пролиєте невинну кров на цьому місці і

не підете за чужими богами вам на зло, 7 і поселю вас на цьому місці в землі, яку Я дав вашим батькам від віку і аж до віку. 8 Якщо ж ви поклали надію на обманливі слова, не принесе собі ніякої користі, 9 і крадете і вбиваєте і чужоложите і кленетеся на несправедне і приносите ладан Ваалові і йдете за чужими богами, яких ви не знаєте, щоб зле вам було, 10 і прийшли і стали переді Мною в домі, де прикликається на ньому моє ім'я, і ви сказали: Ми стрималися, щоб не робити ці всі гидоти, 11 чи мій дім, де прикликається там на ньому моє ім'я перед вами, печера розбійників? І ось Я побачив, говорить Господь. 12 Бо підете до мого місця, що в Сило, де Я раніше там поселив моє ім'я, і побачите, що Я зробив йому від лиця зла мого народу Ізраїля. 13 І тепер томущо ви зробили всі ці діла, і Я заговорив до вас і ви Мене не послушали, і Я покликав вас і ви не відповіли, 14 і зроблю з домом, де прикликається на ньому моє ім'я, на який ви поклали надію на нього, і з місцем, яке Я дав вам і вашим батькам, так як Я зробив з Сило. 15 І відкину вас від мого лиця, так як Я відкинув ваших братів все насіння Ефраїма. 16 І ти не молися за цей нарід і не роби себе гідним за них молитися, і не молися і не приходи до Мене за них, бо не вислухаю. 17 Чи не бачиш, що вони роблять в містах Юди і на дорогах Єрусалиму? 18 Їхні сини збирають дрова, і їхні батьки палять огонь, і їхні жінки місять тісто, щоб зробити тістечка для небесного війська і полили поливання чужим богам, щоб Мене прогнівити. 19 Чи вони Мене розгнівують? Говорить Господь. Чи не себе самих, щоб завстидалися їхні лиця? 20 Через це так говорить Господь: Ось гнів і моя лють лиється на це місце і на людей і на скотину і на всяке дерево поля і на плоди землі, і запалиться і не згасне. 21 Так говорить Господь: Ваші всепалення зберіть з вашими жертвами і їжте м'ясо. 22 Бо Я не сказав до ваших батьків і Я не заповів їм в дні, в якому Я їх вивів з єгипетської землі, про цілопалення і жертви. 23 Але Я тільки заповів їм це слово, кажучи: Послухайте мій голос, і буду вам за Бога, і ви будете Мені за нарід. І підете в усіх моїх дорогах, які лиш Я вам заповідаю, щоб вам було добре. 24 І вони не послушалися Мене, і не приклали їхнє ухо, але пішли за задумами їхнього злого серця і пішли на зад і не наперед. 25 Від дня, в якому їхні батьки вийшли з єгипетської землі і аж до цього дня Я післав до вас всіх моїх рабів пророків в день і вранці і Я післав, 26 і вони не послушалися Мене, і не нахилили їхнє ухо, і твердою зробили їхню шию більше ніж їхні батьки. 28 І скажеш їм це слово: Це нарід, який не послухався господнього голосу, ані не сприйняв картання. Зникла надія з їхніх уст. 29 Острижи твою голову і відкинь і візьми на губи плач, бо Господь відкинув і відсунув рід, що це чинить. 30 Бо сини Юди зробили погане переді Мною, говорить Господь. Поставили свої гидоти в домі, де прикликається на ньому моє ім'я, щоб його опоганити. 31 І збудували жертівник Тафета, який є в долині сина Еннома, щоб спалювати їхніх синів і їхніх дочок огнем, чого Я їм не заповів і не задумав в моїм серці. 32 Через це ось приходять дні, говорить Господь, і більше не скажуть: Жертівник Тафета і Долина сина Еннома, але лиш Долина вигублених, і поховають в Тафеті, томущо немає місця. 33 І мертві цього народу будуть на їжу небесним птахам і звірам землі, і не буде хто відстрашує. 34 І заберу з міст Юди і з доріг Єрусалиму голос тих, що радіють, і голос тих, що веселяться, голос жениха і голос молодої, бо вся земля буде на спустошення.

8,1 В часі тому, говорить Господь, винесуть кості царів Юди і кості їхніх володарів і кості священників і кості пророків і кості тих, що живуть в Єрусалимі з

їхніх гробниць, 2 і викладуть їх перед сонцем і перед місяцем і перед всіма звіздами і перед всім небесним військом, яких вони полюбили, і яким вони послужили, і за якими вони пішли за ними, і яких держалися, і яким поклонилися. Не будуть оплакані, ані не будуть поховані і будуть на приклад на лиці землі, 3 бо вони вибрали смерть радше ніж життя, і всім осталим, що осталися з того роду, на всякому місці куди лиш їх вижену туди. 4 Бо так говорить Господь: Чи той, хто паде, не встає? Чи той, хто відвертається, не повернеться? 5 Чому відвернувся мій нарід безсоромним відверненням і вони скріпилися у їхній постанові і не забажали повернутися? 6 Сприйміть і послухайте. Чи не так скажуть: Немає чоловіка, що кається у своїй злобі, кажучи: Що я вчинив? Спинився бігун від свого бігу як спочений кінь у своїм іржанні, 7 і лелека на небі пізнала свій час, голуб і ластівка, молодий воробець стерегли часи їхніх приходів, а мій нарід не пізнав господних присудів. 8 Як говорите, що: Ми мудрі, і з нами є господний закон? На даремно була погана тростина в писарів. 9 Мудрі завстидалися і злякалися і були схоплені, бо знехтували господним словом. Яка в них мудрість? 10 Через це дам їхніх жінок іншим і їхні поля тим, що успадковують, 13 і зберуть їхній врожай, говорить Господь. Немає винограду на винограді, і немає фігів на фігах, і листя облетіло. 14 Чому ми сидимо? Зберіться і ввійдемо до сильних міст і будьмо відкиненими, бо Бог нас відкинув і напоїв нас водою жовчі, бо ми згрішили перед Ним. 15 Ми зібралися на мир, і не було добра, на час лікування, і ось біда. 16 З Дану почуємо голос його метких коней, від голосу їзди іржання його коней здригнулася вся земля. І прийде і пожере землю і її повноту, місто і тих, що в ньому живуть. 17 Тому що ось Я висилаю на вас зміїв, що вбивають, яким немає заклинання, і покусують вас. 18 Вони невилічимі з болем вашого серця, що відходить. 19 Ось голос дочки мого народу з землі здалека: Чи Господь не є в Сіоні? Чи цар не є там? Чому мене розгнівили своїми різьбленими і чужими марнотами? 20 Прошло літо, минули жнива, і ми не спаслися. 21 Я почорнів через побиття дочки мого народу. Труднощі мене здолали, болі як в тої, що родить. 22 Чи немає масті в Галааді, чи там немає лікаря? Чому не прийшло оздоровлення дочки мого народу? 23 Хто дасть моїй голові воду і моїм очам джерело сліз, і оплакуватиму мій нарід в день і вночі, побитих дочки мого народу?

9,1 Хто мені дасть послідне поселення в пустині, і оставлю мій нарід і відійду від них? Бо всі чужоложники, збір невірних. 2 І натягнули свій язик як лук. Обмана і невіра скріпилася на землі, бо з зла вийшли до зла і Мене не впізнали. 3 Кожний стережіться свого ближнього і не надійтеся на своїх братів, бо кожний брат підставляє ногу, і кожний друг обманливо ходитиме. 4 Кожний висміюватиме свого друга, правди не скажуть. Їхній язик навчився говорити неправду, вчинили несправедно і не перестали, щоб повернутися. 5 Лихва на лихві, обмана на обмані. Не забажали Мене побачити. 6 Через це так говорить Господь: Ось Я їх спалю і їх випробую, бо зроблю (це) через лице злоби дочки мого народу. 7 Їхній язик стріла, що ранить, слова їхніх уст - обмана. Мирне говорить свому ближньому і на нього має ворожнечу. 8 Чи Я на це не зглянуся, говорить Господь, чи на цьому народі не пімститься моя душа? 9 На горах підніміть плач і ридання на стежках пустині, бо вони опустіли, тому що немає людей. Не почули голос існування. Від птахів неба і аж до скотини (всі) жажнулися, пішли. 10 І дам Єрусалим на переселення і на поселення драконів і міста Юди поставлю на знищення, щоб не були поселені. 11

Хто людина мудра, і хай це зрозуміє, і якому слово з господних уст до нього, хай вам сповіститься. Задля чого знищена земля, спалена як пустиня, щоб її не проходили? 12 І сказав Господь до мене: Томущо вони оставили мій закон, який Я дав перед їхнім лицем, і не послухались мого голосу, 13 але пішли за пожаданнями їхнього поганого серця і за божками, до яких привчили їх їхні батьки. 14 Через це так говорить Господь Бог Ізраїля: Ось Я годую їх клопотами і напою їх водою жовчі 15 і розкину їх в народах, яких не знали вони і їхні батьки, і нашлю на них меч, щоб вигубити їх ним, 16 говорить Господь. Прикличте плачок і хай прийдуть, і пішліть до мудрих і хай вискажуть, 17 і хай піднімуть за вас голосіння, і хай їхні очі пролиють слези, і їхні повіки хай вилиють воду. 18 Бо голос плачу чути в Сіоні: Як ми впали в терпіння, дуже завстидалися, бо ми оставили землю і ми покинули наші поселення. 19 Послухайте ж, жінки, боже слово і хай ваші уста сприймуть слова його уст, і навчіть ваших дочок сумувати і жінка свою ближню голосити. 20 Бо смерть прийшла крізь ваші вікна, ввійшла до вашої землі, щоб вигубити немовлят зі зовні і молодих з площ. 21 І мертві люди будуть як приклад на лиці землі і як трава за женцем, і не буде того, хто збирає. 22 Так говорить Господь: Хай мудрий не хвалиться своєю мудрістю, і хай сильний не хвалиться своєю силою, і хай багатий не хвалиться своїм багатством, 23 але лиш цим хай похвалиться той, хто хвалиться, що пізнав і знає, що Я Господь, що робить милосердя і суд і праведність на землі, бо в цих моя воля, говорить Господь. 24 Ось приходять дні, говорить Господь, і відвідаю всіх обрізаних за їхні необрізання, 25 Єгипет і Юду і Едом і синів аммона і синів моава і всякого остриженого на його лиці з тих, що живуть в пустині. Бо всі народи необрізані тілом, і всякий дім Ізраїля необрізаний їхнім серцем.

10,1 Послухайте господнє слово, яке Він сказав проти вас, доме Ізраїля. 2 Так говорить Господь: Доріг народів не навчайтеся і знаків неба не бійтеся, бо вони бояться їхніх лиць. 3 Бо закони народів марні. Дерево вирубане з лісу, діло столяра і вилите. 4 Сріблом і золотом прикрашене, цвяхами і молотами їх прикріпили, і вони не порушаться. 9 Вони коване срібло, не ходитимуть. Куте срібло прийде з Тарсіса, золото мофазьке і рука золотарів, всі діла митців. Синім полотном і порфірою їх зодягнуть. 5 Як їх несуть, будуть несені, бо (самі) не підуть, ані не злякається їх, бо не вчинять зла, і в них немає добра. 11 Так їм скажете: Боги, які не зробили небо і землю, хай згинуть з землі і під цим небом. 12 Господь цей, що зробив землю своєю силою, що випрямив вселенну у своїй мудрості і в своїй розумності простягнув небо 13 і множество води в небі, і навів хмари з кінця землі, блискавки зробив на дощ і вивів світло з своїх скарбниць. 14 Марною є кожна людина через (брак) пізнання, кожний золотар був завстиджений своїми литтями, бо вилили брехню, в них немає духа. 15 Вони марні, діла кпин, в часі їхніх відвідин вони будуть знищені. 16 Не такою є часть Якова, бо Той, Хто створив все, Він його насліддя, Господь йому імя. 17 Він зібрав зі зовні твою природу, що живе в вибраних (посудинах). 18 Бо так говорить Господь: Ось Я нищу скорботою тих, що живуть на цій землі, щоб знайти твою рану. 19 Горе в твоїм побитті, твоя рана болюча. І Я сказав: Поправді це моя рана і вона мене охопила. 20 Моє шатро в біді, і всі мої скіряні покривала розірвані. Моїх синів і моїх овець немає, немає більше місця мого шатра, місця моїх скіряних покривал. 21 Бо нерозумні були пастирі і не шукали Господа. Через це не зрозуміло все стадо і розсипалося. 22 Ось іде голос

звук і великий трус з північної землі, щоб поставити міста Юди на знищення і на поселення для горобців. 23 Знаю Господи, що його дорога не людська, ані чоловік не піде і не випрямить свого ходу. 24 Напоуми нас, Господи, але в суді і не в гніві, щоб Ти нас не зробив нечисленними. 25 Вилий твій гнів на народи, що Тебе не знають, і на роди, на які не прикликано твоє ім'я, бо пожерли Якова і знищили його і спустошили його стадо.

11,1 Слово, що було від Господа до Єремії, кажучи: 2 Послухайте слова цього завіту. І скажеш до чоловіків Юди і до тих, що живуть в Єрусалимі. 3 І скажеш до них: Так говорить Господь Бог Ізраїля: Проклята людина, яка не послухає слів цього завіту, 4 який Я заповів вашим батькам в день, в якому Я вивів їх з єгипетської землі з залізної печі, кажучи: Послухайте мій голос і зробіть все, що лиш Я вам заповідаю, і будете мені народом, і Я буду вам Богом, 5 щоб Я поставив мою клятву, якою Я поклявся вашим батькам, щоб дати їм землю, яка пливе молоком і медом, так як в цьому дні. І Я відповів і сказав: Хай буде, Господи. 6 І Господь сказав до мене: Прочитай ці слова в містах Юди і поза Єрусалимом, кажучи: Послухайте слова цього завіту і виконайте їх. 8 І не зробили. 9 І сказав Господь до мене: Знайдено змову в чоловіках Юди і в тих, що живуть в Єрусалимі. 10 Відвернулися до неправедности їхніх батьків, які були раніше, які не забажали послухатися моїх слів, і ось вони ідуть за чужими богами, щоб їм служити, і дім Ізраїля і дім Юди розірвали мій завіт, який Я завіщав з їхніми батьками. 11 Через це так говорить Господь: Ось Я на цей нарід наводжу зло, з якого не зможуть вийти з нього, і закричать до Мене, і Я їх не вислухаю. 12 І підуть міста Юди і ті, що живуть в Єрусалимі, і закричать до богів, яким вони приносять їм ладан. Чи вони спасуть їх в часі їхнього зла? 13 Бо за числом твоїх міст були твої боги, Юдо, і за числом доріг Єрусалиму ви поставили жертівники, щоб приносити ладан Ваалові. 14 І ти не молися за цей нарід і не заступайся за них благанням і молитвою, бо Я не вислухаю в часі коли закличуть до Мене, в часі коли їм чинять зло. 15 Як улюблена зробила гидоту в моїм домі? Чи молитви і святі мяса віднімуть від тебе твої злоби, чи від цього втечеш? 16 Гарною оливкою, прекрасною на вид, назвав Господь твоє ім'я. На голос її обрізування велика скорбота на тобі, непотрібними стали її галузки. 17 І Господь, що тебе посадив, промовив проти тебе зло за злобу дому Ізраїля і дому Юди, бо вони (це) вчинили собі, щоб розгнівити Мене коли приносили ладан Ваалові. 18 Господи, врозуми мене, і пізнаю. Тоді я побачив їхні задуми. 19 А я як незлобне ягня ведене на жертву не знав. Задумали проти мене поганій задум, кажучи: Ходіть і вкинемо дерево в його хліб і викинемо його з землі живих, і його ім'я більше не згадається. 20 Господи, що судиш праведно, що досліджуєш серця і нирки, хай побачу я пімсту від Тебе на них, бо до Тебе я відкрив моє оправдання. 21 Через це так говорить Господь проти людей Анатота, що шукають моєї душі, що говорять: Не пророкуватимеш господним іменем, якщо ж ні, згинеш в наших руках. 22 Ось Я їх відвідаю. Їхні молоді помруть від меча і їхні сини і їхні дочки помруть з голоду, 23 і їм не буде останку, бо Я наведу зло на тих, що живуть в Анатоті в році їхніх відвідин.

12,1 Ти, Господи, праведний, щоб я говорив в оборону до Тебе, одначе говоритиму Тобі про суди. Як це, що щастить на дорозі безбожних, пощастило всім, що непослушні через проступ? 2 Ти їх насадив і вони закорінилися, народили дітей і зробили плід. Ти є близько до їхніх уст і далеко від їхніх нирок. 3 І Ти,

Господи, знаєш мене, Ти дослідив моє серце перед Тобою. Очисти їх на день їхнього вирізання. 4 Аж доки плакатиме земля і висохне вся трава поля від злоби тих, що на ній живуть? Пропали скотина і птахи, бо вони сказали: Бог не побачить наших доріг. 5 Твої ноги біжать і слабим тебе роблять. Як приготуєшся (їздити) на конях? І ти є впевнений в землі миру. Як зробиш в ревінні Йордану? 6 Бо й твої брати і дім твого батька і ці знехтували тобою, і вони закричали, зібралися позаду тебе. Не вір їм, бо заговорять гарно до тебе. 7 Я оставив мій дім, я покинув моє насліддя, я дав мою улюблену душу в руки її ворогів. 8 Мені моє насліддя стало наче лев у лісі. Видало проти мене свій голос, через це я його зненавидів. 9 Чи моє насліддя для мене печера гієни, чи печера довкруги нього? Ідїть зберїть всіх диких звірів, і хай прийдуть її їсти. 10 Численні пастухи знищили мій виноградник, опоганили мою часть, дали мою пожадану часть на непрохідну пустиню. 11 Вона покладена в руїну знищення, через Мене знищенням знищена вся земля, бо немає чоловіка, що складає до серця. 12 На кожний перехід в пустині прийшли ті, що наносять клопіт, бо господний меч пожирає від кінця землі аж до кінця землі, немає миру всякому тілові. 13 Сїйте пшеницю і жніть тернину. Їхні часті не будуть їм на користь. Завстидайтеся від вашої хвалькуватості, від погорди перед Господом. 14 Бо так говорить Господь про всіх поганих сусідів, що доторкаються мого насліддя, яке Я розділив моєму народові Ізраїлеві: Ось Я відтягну їх з їхньої землі і викину Юду з посеред них. 15 І буде, що після того як Я їх викину повернуся і помилую їх і поселю їх кожного в своє насліддя і кожного до своєї землі. 16 І буде, що коли навчаючись навчатся дороги мого народу, клястися моїм іменем: Живе Господь, так як навчили мій нарід клястися Ваалом, і поселені будуть посеред мого народу. 17 Якщо ж не повернуться, Я вигублю той нарід вигубленням і знищенням.

13,1 Так говорить Господь: Ходи і придбай собі льняний пояс і поклади на твої бедра, і він у воду не ввійде. 2 І я придбав пояс за господним словом і я підперезався по моїх бедрах. 3 І було господне слово до мене кажучи: 4 Візьми пояс, що на твоїх бедрах і встань і йди до Евфрату і сховай його там в розколіні каменя. 5 І я його сховав в Евфраті, так як мені заповів Господь. 6 І сталося, що по численних днях сказав до мене Господь: Встань, іди до Евфрату, і візьми звідти пояс, який Я тобі заповів там сховати. 7 І я пішов до ріки Евфрату і я викопав і взяв пояс з місця, де я його там сховав, і ось він був зігнилий, який ні на що не придатний. 8 І було до мене господне слово, кажучи: 9 Так говорить Господь: Так знищу гордість Юди і гордість Єрусалиму, 10 це горде місто, тих, що не бажають послухатися моїх слів, і що пішли за чужими богами, щоб їм послужити і їм поклонитися, і будуть так як цей пояс, який ні на що не придатний. 11 Бо так як пояс пристає до бедр людини, так Я до себе приставив дім Ізраїля і весь дім Юди, щоб був мені славним народом і на похвалу і на славу, і вони мене не послухалися. 12 І скажеш до цього народу: Всякий бурдюк наповниться вином. І буде коли скажуть до тебе: Чи знаючи визнаємо, що всякий бурдюк наповниться вином? 13 І скажеш до них: Так говорить Господь: Ось Я оп'янінням наповню тих, що живуть в цій землі і їхніх царів, що сидять на його престолі, синів Давида, і священників і пророків і Юду і всіх, що живуть в Єрусалимі, 14 і розсію їх чоловіка і його брата і їхніх батьків і їхніх синів в ньому. Не милуватиму, говорить Господь, і не пощаджу і не помилую від їхнього знищення. 15 Послухайте і сприйміть ухом і не підносьтеся, бо Господь промовив. 16 Дайте славу вашому Господеві Богові заки

потемніє і заки зашпортаються ваші ноги на темних горах і очікуватимете світло і там тінь смерті, і будуть покладені в темряву. 17 Якщо не послухаєте, скрито плакатиме ваша душа від лиця гордості, і ваші очі виведуть слези, бо господне стадо побите. 18 Скажіть цареві і володарям: Впокоріться і сядьте, бо з вашої голови забрано вінець вашої слави. 19 Міста, що на півдні, замкнені, і не було хто відкрив би. Юда відселений, довершили повне відселення. 20 Підніми твої очі, Єрусалиме, і поглянь та тих, що йдуть з півночі. Де є стадо, яке тобі було дане, вівці твоєї слави? 21 Що скажеш, коли навідаються до тебе? І ти їх навчив наук проти себе на володіння. Чи не переслідуватимуть тебе болі, так як жінку, що родить? 22 І якщо скажеш в твоїм серці: Чому це мене зустріло? Через множество твоєї неправедності відкрито твої задні (часті), щоб зробити приклад з твоїх стіп. 23 Чи етіопець змінить свою шкіру і леопард свої плями? І чи ви зможете робити добро навчившись злого? 24 І Я їх розсіяв як полу, що несена вітром в пустиню. 25 Так твоє насліддя і часть вашого непослуху мені, говорить Господь, так як ти забув про Мене і ти повірив в брехні. 26 І Я відкрию тебе ззаду перед твоїм лицем, і побачиться твоє нечестя 27 і твоє чужоложство і твоє іржання і відчуження твоєї розпусти. Я побачив твої гидоти на горбах і в полях. Горе тобі, Єрусалиме, бо ти не очистився для Мене, як довго ще?

14,1 І було господне слово до Єремії через посуху. 2 Заплакала Юдея, і спорожніли її брами і стемніли на землі, і піднявся крик Єрусалиму. 3 І його вельможі післали своїх молодших до води. Вони прийшли до джерел і не знайшли води і порожним повернули свій посуд. 4 І діла землі зникли, бо не було дощу. Завстидалися рільники, покрили свою голову. 5 І олені вродили в полі і оставили, бо не було рослинності. 6 Дикі осли стали при лісах, втягнули повітря, занепали їхні очі, бо не було трави. 7 Якщо наші гріхи стали проти нас, Господи, вчини з нами задля Тебе, бо численні наші гріхи перед Тобою, бо ми згрішили проти Тебе. 8 (Ти) очікування Ізраїля, Господи, і спаєш в часі зла. Чому став Ти на землі як приходько і як тубілець, що звертається на спочинок? 9 Чи будеш як чоловік, що спить, чи як чоловік, що не може спасти? І Ти є в нас, Господи, і на нас прикликується твоє ім'я. Не забудь нас. 10 Так говорить Господь до цього народу: Вони полюбили мандрувати своїми ногами і не пощадили, і Бог їх не вподобав. Тепер він згадає їхні неправедності. 11 І Господь сказав до мене: Не молися за цей нарід на добро. 12 Бо коли поститимуть, не вислухаю їхнього благання, і якщо принесуть всепалення і жертви, не вподобаю їх, бо Я їх викінчу мечем і голодом і смертю. 13 І я сказав: О Ти, Господи, що є, ось їхні пророки проповідують і говорять: Не побачите меча, ані не буде у вас голоду, бо відійшли, і дам мир на землю і в цьому місці. І Господь сказав до мене: Брехню пророкують пророки в моє ім'я, Я їх не післав і Я не заповів їм і Я не заговорив до них. Бо вони вам пророкують брехливі видіння і чаклунства і ворожбитства і задуми їхнього серця. 15 Через це так говорить Господь про пророків, що обманливо пророкують в моє ім'я, і Я їх не післав, які кажуть: На цій землі не буде меча і голоду. Вони хворобливою смертю помруть, і пророки скінчаться голодом. 16 І нарід, яким вони пророкують, і вони будуть покинені в дорогах Єрусалиму від лиця голоду і меча і не буде того, хто їх хоронить, і їхні жінки і їхні сини і їхні дочки. І вилию на них їхнє зло. 17 І скажеш до них це слово: Випустіть слези з ваших очей вночі і в день і хай не перестануть, бо побиттям і дуже поганою раною буде побита дочка мого

народу. 18 Якщо вийду на рівнину, і ось побиті мечем, і якщо ввійду в місто, і ось труд голоду. Бо пророк і священник пішли до землі, якої ви не знали. 19 Чи не відкидаючи відкинув ти Юду, і від Сіону відстала твоя душа? Навіщо Ти нас побив, і немає нам ооздоровлення? Ми очікували мир, і не було добра, час лікування, і ось замішання. 20 Господи, ми пізнали наші гріхи, неправедності наших батьків, бо ми згрішили перед Тобою. 21 Спинися за твоє ім'я, не знищ престіл твоєї слави, згадай, не знищ твого з нами завіту. 22 Чи в ідолах народів є той, хто дає дощ? І чи небо дасть свою повноту? Чи не Ти є ним? І очікуватимемо Тебе, бо Ти це все зробив.

15,1 І сказав Господь до мене: Якщо стане Мойсей і Самуїл перед моїм лицем, моя душа не є (розположена) до них. Відішли цей нарід, і хай вийдуть. 2 І буде коли тобі скажуть: Куди підемо? І скажеш до них: Так говорить Господь: Які на смерть, на смерть, і які на меч, на меч, і які на голод, на голод, і які в полон, в полон. 3 І пімщуся на них чотирьома видами, говорить Господь, мечем на вигублення, і псами на розірвання, і птахами неба і звірами землі на їжу і на знищення. 4 І видам їх на біду всім царям землі через Манассію сина Езекії, царя Юди, за все, що він зробив в Єрусалимі. 5 Хто тебе пощадить, Єрусалиме? І хто побоїться за тебе? Чи хтось нахилиться до твого миру? 6 Ти відвернувся від Мене, говорить Господь, підеш назад, і Я простягну мою руку і тебе знищу, і їх не відпущу. 7 І Я їх розсію розсіянням в брамах мого народу. Я став бездітний, Я вигубив мій нарід через їхні злоби. 8 Їхні вдовиці помножилися понад морський пісок. Я в полудне навів клопіт на матір дитини, нагло накинув на неї страх і клопотання. 9 Порожною стала та, що породила сімох, підупала під злом її душа, зайшло її сонце ще в полудне, вона була завстиджена і погорджена. Тих, що осталися з них, дам під меч перед їхніми ворогами. 10 Горе мені, мати, навіщо ти мене породила? Чоловіка, що судить, і розсуджує всю землю. Ані я не поміг, ані мені ніхто не поміг. Моя сила зникла між тими, що мене проклинають. 11 Хай буде, Володарю, як вони випрямлюються, чи я не стояв перед Тобою в часі їхнього зла і в часі їхньої скорботи на добро для ворога. 12 Чи пізнається залізо? І моя сила мідяна накидка. 13 І дам на грабунок твої скарби в заміну за всі твої гріхи і в усіх твоїх границях. 14 І зроблю тебе рабом довкруги для твоїх ворогів в землі, якої не знаєш. Бо загорівся огонь мого гніву, горітиме проти вас. 15 Господи, згадай мене і відвідай мене і оборони мене перед тими, що мене переслідують, не будь довготерпеливим. Пізнай, що я за Тебе взяв погорду 16 від тих, що непослушні твоїм словам. Викінчи їх, і мені твоє слово буде на веселість і радість мого серця, бо на мені прикликано твоє ім'я, Господи Вседержителю. 17 Я не сів у зборі тих, що глумилися, але я стерігся від лиця твоєї руки. Я сам сидів, бо я наповнився гіркотою. 18 Чому ті, що мене смутять, мене перемагають? Моя рана велика, як я вилікуюся? Стаючи стала мені як вода брехні, що не має віри. 19 Через це так говорить Господь: Якщо повернешся, і відновлю тебе, і станеш перед моїм лицем. І якщо виведеш шляхетне від негідного, будеш як мої уста. І вони повернуться до тебе, і ти не повернешся до них. 20 І дам тебе для цього народу як мідяний охоронний мур, і воюватимуть проти тебе і не здолають тебе, томущо Я є з тобою, щоб тебе спасати 21 і тебе вирвати з руки поганих і з руки нищівних.

16,1 І ти не візьмеш жінки, говорить Господь Бог Ізраїля, 2 і тобі не народиться син, ані дочка на цьому місці. 3 Бо так говорить Господь про синів і про дочок, що народилися в цьому місці, і про їхніх матерів, що їх породили і про їхніх батьків,

що їх народили в цій землі: 4 Хворобливою смертю помруть, не будуть оплакані і не будуть поховані. На приклад будуть на лиці землі і для звірів землі і для птахів неба. Від меча впадуть і від голоду скінчаться. 5 Так говорить Господь: Не ввійдеш до їхніх бенкетів і не підеш плакати і не голоситимеш за ними, бо Я відставив мій мир від цього народу. 6 Їх не оплакуватимуть, ані не зроблять нарізи і не острижуться, 7 і хліб не розломиться в їхньому плачі на потіху над мертвим, не напоять його чашею на потіху по батькові і по його матері. 8 Не ввійдеш до хати напиктів, щоб сісти з ними, щоб їсти і пити. 9 Томущо так говорить Господь Бог Ізраїля: Ось Я усуваю з цього місця перед вашими очима і у ваших днях голос радости і голос веселости, голос жениха і голос молодої. 10 І буде, що коли сповістиш цьому народові всі ці слова і скажуть до тебе: Чому Господь сказав на нас всі ці зла? Яка наша неправедність? І який наш гріх, яким ми згрішили перед нашим Господом Богом? 11 І скажеш їм: Томущо ваші батьки Мене оставили, говорить Господь, і пішли за чужими богами і їм послужили і їм поклонилися і Мене оставили і не зберегли мій закон, 12 і ви вчинили зло понад ваших батьків, і ось ви ходите кожний за вашому серцю милою злобою, щоб Мене не послухатися, 13 і відкину вас з цієї землі до землі, яку ви і ваші батьки не знаєте, і там послужите іншим богам, які не викажуть вам милосердя. 14 Через це ось приходять дні, говорить Господь, і не скажуть більше: Живе Господь, що вивів синів Ізраїля з єгипетської землі, 15 але: Живе Господь, який привів дім Ізраїля з північної землі і з усіх країн, куди викинені були туди. І Я їх поверну до їхньої землі, яку Я дав їхнім батькам. 16 Ось Я посилаю багато рибалок, говорить Господь, і ловитимуть їх. І після цього пішлю багатьох ловців, і полюватимуть на них на всякій горі і на всякому горбі і в кам'яній печері. 17 Бо мої очі на всіх їхніх дорогах, і їхні неправедності не сховані перед моїми очима. 18 І подвійно віддам за їхні неправедності і їхні гріхи, якими опоганили мою землю мертвечинами їхніх гидот і їхніми беззаконнями, в яких переступили проти мого насліддя. 19 Господи, моя сила і моя поміч і моє схоронище в дні зла, до Тебе прийдуть народи з кінців землі і скажуть: Як обманливо наші батьки придбали ідоли, і немає в них користи. 20 Чи людина зробить собі богів? І вони не є богами. 21 Через це ось Я обявлю їм в цьому часі мою руку і покажу їм мою силу, і впізнають, що моє ім'я Господь.

17,5 Проклята людина, яка має надію на людину і скріпить на ній тіло свого рамени, і від Господа відійде його серце. 6 І він буде як билина в пустині, не побачить коли прийде добро, і поселиться на узбережжях, в пустині, в соляній землі, яка не замешкана. 7 І благословенна людина, яка поклала надію на Господа, і Господь буде його надія. 8 І він буде як родюче дерево при водах і в вологості видасть своє коріння і не злякається коли прийде спека, і в нього буде розлогий стовбур, він не побоїться в році посухи і не перестане давати плоду. 9 Серце глибоке понад все, і це людина. І хто її пізнає? 10 Я Господь, Той, що досліджує серця і випробує нирки, щоб кожному дати за його дорогами і за плодами його побажань. 11 Куропатва зібрала те, чого не вродила. Хто робить своє багатство не з судом, в половині його днів його оставить, і в кінці він буде безумний. 12 Наша святиня престіл слави, що підноситься. 13 Господи, очікування Ізраїля, всі, що Тебе оставили завстидалися, ті, що відступили хай будуть записані на землі, бо оставили Господа - джерело життя. 14 Оздорови мене, Господи, і виздоровію. Спаси мене, і спасуся. Бо Ти є моя похвала. 15 Ось вони говорять до мене: Де господне слово?

Хай прийде. 16 А я не струдився ідучи за тобою і Ти знаєш, що я не забажав дня людини. Перед твоїм лицем є те, що виходить з моїх губ. 17 Не будь мені на відчуження, щадячи мене в поганому дні. 18 Хай завстидаються ті, що переслідують мене і хай я не завстидаюся. Хай побояться вони, і хай я не побоюся. Наведи на них поганий день, побий їх подвійним побиттям. 19 Так говорить Господь: Ходи і стань в брамах синів твого народу, в яких входять ними царі Юди і якими виходять ними, і в усіх брамах Єрусалиму 20 і скажеш їм: Послухайте господнє слово, царі Юди і вся Юдея і весь Єрусалим, ви, що входите цими брамами, 21 так говорить Господь: Бережіть ваші душі і не носіть тягарі в дні суботи і не виходьте брамами Єрусалиму, 22 і не виносіть тягарів з ваших домів в дні суботи, і не робіть ніяке діло. Освятіть день суботи, так як Я заповів вашим батькам. І вони не послухалися і не нахилили їхнього уха 23 і зробили їхню шию твердою більше від їхніх батьків, щоб не послухати Мене і не сприйняти напоумлення. 24 І буде коли слухом послухаєте Мене, говорить Господь, щоб не вносити тягарів через брами цього міста в дні суботи, і щоб освятити день суботи, щоб не робити ніякого діла, 25 і ввійдуть через брами цього міста царі і володарі, що сидять на престолі Давида, і сидять на колісницях і конях, вони і їхні володарі, мужі Юди і ті, що живуть в Єрусалимі, і це місто буде заселене на віки. 26 І прийдуть з міст Юди і довкруги Єрусалиму і з землі Веніямина і з рівнини і з гори і з тієї (країни), що до півдня, несучи всепалення і жертви і манну і ладан, несучи хвалу до господнього дому. 27 І буде, що коли Мене не вислухаєте, щоб освятити день суботи, щоб не носити тягарів і не входити крізь брами Єрусалиму в дні суботи, і запалю огонь в його брамі, і він пожере улиці Єрусалиму і не згаситься.

18,1 Слово, що було до Єремії від Господа кажучи: 2 Встань і зійди до дому гончара, і там послухай мої слова. 3 І я зійшов до дому гончара, і ось він робить діло на каменях. 4 І впала посудина, яку він робив його руками, і він знову зробив другий такий самий посуд, так як вгодно перед ним зробити. 5 І господнє слово було до мене, кажучи: 6 Чи Я не зможу з вами зробити так як цей гончар, dome Ізраїля? Ось ви є як глина гончара в моїх руках. 7 (Як) Я виголошу рішення на нарід, чи на царство, щоб їх вигубити і знищити, 8 і той нарід повернеться від свого зла, і Я розкаюся за зло, яке Я задумав їм зробити. 9 І (як) Я вимовлю рішення на нарід і на царство, щоб збудувати і щоб насадити, 10 і зроблять зло переді Мною, щоб не послухатися мого голосу, і Я розкаюся за добро, яке Я рішив їм зробити. 11 І тепер скажи до мужів Юди і до тих, що живуть в Єрусалимі: Ось Я приготавляю на вас зло і задумую на вас задум. Хай же кожний відвернеться від його поганої дороги, і зробіть ваші задуми добрими. 12 І вони сказали: Станьмо як мужі, бо підемо за нашими відступствами і кожний зробимо те, що миле його поганому серцю. 13 Через це так говорить Господь: Запитайте в народах: Хто таке почув? Дуже страшним є те, що зробила дівчина Ізраїль. 14 Чи забракнуть виступи в камені, чи сніг у Ливані? Чи сильна вода несена вітром зверне (в бік)? 15 Бо Мене забув мій нарід, на марно курили ладан. І послабнуть на своїх дорогах, вічних стежках, щоб піти стежками, що не мають дороги кудою ходити, 16 щоб поставити їхню землю на знищення і вічне сичання. Всі, що проходять через неї жакнуть, і покивають їхньою головою. 17 Я розсію їх перед лицем їхніх ворогів як палючий вітер, покажу їм день їхнього знищення. 18 І вони сказали: Ходіть задумаймо задум проти Єремії, бо не згине закон священика і рада розумного і слово пророка.

Ходить і побемо його язиком і почуємо всі його слова. 19 Вислухай мене, Господи, і вислухай голос мого оправдання. 20 Чи віддається злом за добро? Бо сказали слова до моєї душі і сховали переді мною їхню кару. Згадай як я стояв перед твоїм лицем, щоб сказати про них добро, щоб відвернути від них твій гнів. 21 Через це видай їхніх синів на голод і збери їх до рук меча. Хай їхні жінки будуть бездітні і вдови, і їхні мужі хай будуть вигублені смертю і їхня молодь хай впаде на війні від меча. 22 Хай буде крик в їхніх домах, Ти нагло наведеш на них розбійників, бо вони приготували слово, щоб мене схопити, і сховали проти мене засідки. 23 І Ти, Господи, пізнав всяку їхню раду проти мене на смерть. Не зроби безвинними їхні неправедності перед твоїм лицем і не зітри їхні гріхи. Хай їхня слабкість буде перед Тобою, в часі твого гніву вчини з ними.

19,1 Тоді Господь сказав до мене: Иди і придбай зліплений глиняний посуд і приведеш з старшин народу і з священників 2 і вийдеш до цвинтаря синів їхніх синів, що є при переддверях брами харсіт, і прочитай там всі слова, які лиш тобі скажу, 3 і промовиш: Послухайте господне слово, царі Юди і мужі Юди і ви, що живете в Єрусалимі, і що входите крізь ці брами. Так говорить Господь Бог Ізраїля: Ось Я наводжу зло на це місце так, що в кожного, хто це почує задзвенять його уха, 4 томущо Мене оставили і чужим зробили це місце і в ньому принесли ладан чужим богам, яких не знали вони і їхні батьки, і царі Юди наповнили це місце невинною кровю 5 і збудували високі місця Ваалові, щоб спалити своїх синів в огні, чого Я не заповів, ані не задумав у моїм серці. Через це ось приходять дні, говорить Господь, і це місце більше не назветься: Падіння і Цвинтар сина Еннома, але: Цвинтар різанини. 7 І заріжу раду Юди і раду Єрусалиму на цьому місці і скину їх мечем перед їхніми ворогами і рукою тих, що шукають їхні душі, і дам їхніх мерців на їжу птахам неба і звірам землі. 8 І поставлю це місто на знищення і на сичання. Кожний хто проходить через нього буде засмучений і засичить над всією його раною. 9 І їстимуть тіла їхніх синів і тіла їхніх дочок, і кожний їстиме тіла свого ближнього в облозі і в облаві, якою їх оточать їхні вороги. 10 І розібеш посуд перед очима мужів, що вийшли з тобою, 11 і скажеш: Так говорить Господь: Так розібю цей нарід і це місто, так як розбивається глиняний посуд, який не можна більше направити. 12 Так зроблю з цим місцем говорить Господь, і з тими, що в ньому живуть, щоб поставити це місто як те, що впало. 13 І дома Єрусалиму і дома царів Юди будуть так як це місце занепале, нечисте в усіх домах, в яких принесли ладан на їхніх дахах всьому небесному війську, і вилили лиття чужим богам. 14 І Єремія прийшов від Упадку, куди післав його Господь, щоб там пророкувати, і став в дворі господнього дому і сказав до всього народу: 15 Так говорить Господь: Ось Я наводжу на це місто і на ці села все зло, яке Я висказав проти нього, бо твердою зробили їхню шию, щоб не слухатися моїх заповідей.

20,1 І почув Пасхор син Емира, священник, і цей поставлений був володарем господнього дому, як Єремія пророкував ці слова. 2 І вдарив його і вкинув його до ями, що була в брамі відлученого горішного дому, який був в господньому домі. 3 І Пасхор вивів Єремію з ями, і сказав йому Єремія: Не Пасхором назвав Господь твоє ім'я, але Переселенець. 4 Томущо так говорить Господь: Ось Я даю тебе на переселення з усіма твоїми друзями, і вони впадуть від меча їхніх ворогів, і твої очі побачать, і тебе і всього Юду дам в руки царя Вавилону, і переселять їх і побють їх мечами. 5 І дам всю силу цього міста і всі його труди і всі скарби царя Юди в руки

їхніх ворогів, і приведуть їх до Вавилону. 6 І ти і всі, що живуть в твоїм домі, підете в полон, і там у Вавилоні помреш і будеш похований, ти і всі твої друзі, яким ти пророкував брехню. 7 Господи, Ти мене обманув і я обманений, Ти скріпився і перемиг. Я став посміховищем, я закінчив кожний день висміяним. 8 Бо я сміятимуся моїм гірким словом, прикличу невірність і клопіт, бо господне слово стало мені на погорду і на насміх ввесь мій день. 9 І я сказав: Не назву господне ім'я і більше не говоритиму його іменем. І воно було як огонь, що горить, що палає в моїх костях, і я ослаб з усіх сторін і не можу стерпіти. 10 Бо я почув напади багатьох, що зібралися довкруги: Змовтеся і змовмося проти нього, всі мужі його друзі. Стережіть його задум, може буде обманений, і здолаємо його і одержимо нашу пімсту на ньому. 11 І Господь з ним як сильний борець. Через це вони переслідували і не змогли пізнати. Вони дуже завстидалися, бо не пізнали їхнього безчестя, які на віки не забудуться. 12 Господи, що досліджуєш праведне, що знаєш нирки і серця, хай побачу я пімсту, що від Тебе на них, бо до Тебе я відкрив мої оборони. 13 Співайте Господеві, хвалить Його, бо Він вирвав душу бідного з руки тих, що роблять зло. 14 Проклятий день, в якому я народився в ньому. День, в якому мене породила моя мати, хай не буде милий. 15 Проклята людина, що сповістила моєму батькові, кажучи: Тобі народився хлопець, радісний (день). 16 Хай та людина буде як міста, які Господь знищив в гніві і не розкаявся, хай почує крик в ранці і голосіння в полудне, 17 бо не забив мене в лоні і не стала мені моя мати моїм гробом і лоном вічного зачаття. 18 Чому це я вийшов з лона, щоб побачити труди і болі, і мої дні закінчилися в соромі?

21,1 Слово, що було від Господа до Єремії, коли до нього цар Седекія післав Пасхора сина Мелхії і Софонію сина Маассея священника, кажучи: 2 Запитайся за нас Господа, бо цар Вавилону повстав проти нас, чи вчинить Господь за всіма своїми подивугідними ділами, і той відійде від нас? 3 І сказав до них Єремія: Так скажете до Седекії царя Юди: 4 Так говорить Господь: Ось Я відвертаю воєнну зброю, якою ви воюєте з Халдеями, що окружили вас зі зовні мура, до середини цього міста, 5 і Я воюватиму проти вас простягнутою рукою і сильним раменом з гнівом і великою люттяю 6 і побю великою смертю всіх, що живуть в цьому місті, людей і скотину, і вони помруть. 7 І після цього, говорить Господь, видам Седекію царя Юди і його слуг і нарід, що в цьому місті остався від смерти і від голоду і від меча, в руки їхніх ворогів, що шукають їхню душу, і зарубають їх лезом меча. Не пощаджу їх і не помилюю їх. 8 І скажеш до цього народу: Так говорить Господь: Ось Я дав перед вашим лицем дорогу життя і дорогу смерти. 9 Хто сидить в цьому місті помре від меча і від голоду, і хто вийде, щоб пристати до Халдеїв, що вас замкнули, житиме, і його душа буде як здобич, і житиме. 10 Томущо Я скріпив моє лице проти цього міста на зло і не на добро. Воно буде видане до рук царя Вавилону, і він його спалить огнем. 11 Доче царя Юди, послухайте господне слово. 12 Доче Давида, так говорить Господь: Судіть вранці суд і вийміть ограбленого з руки того, що йому чинить зло, щоб мій гнів не піднявся як огонь і не розгорівся, і не буде того, хто згасить. 13 Ось Я до тебе, що живеш в долині Сор на рівнині, що говорите: Хто нас залякає? Чи хто ввійде до нашого помешкання? 14 І Я запалю огонь в його лісі, і він пожере все, що довкруги нього.

22,1 Так говорить Господь: Иди, і зійди до дому царя Юди і скажеш там це слово, 2 і скажеш: Послухай господне слово, царю Юди, що сидиш на престолі Давида, ти

і твій дім і твій нарід і ті, що входять цими брамами: 3 Так говорить Господь: Робіть суд і праведність і вирвіть ограбленого з руки того, що йому чинить зло, і не гнітять приходька і сироту і вдову і не будьте безбожні і не проливайте невинну кров на цьому місці. 4 Томущо, якщо чинячи зробите це слово, і ввійдуть через брами цього дому царі, що сидять на престолі Давида, і що сидять на колісницях і конях, вони і їхні раби і їхній нарід. 5 Якщо ж не зробите цих слів, Я Собою поклявся, говорить Господь, що цей дім буде на спустошення. 6 Бо так говорить Господь проти дому царя Юди: Ти для Мене Галаад, початок Ливану. Я тебе зроблю пустинею, не замешканими містами. 7 І наведу на тебе винищувачів, мужа і його сокиру, і вирубають твої вибрані кедри і вкинуть до огня. 8 І народи перейдуть через це місто і скажуть кожний до свого ближнього: Чому Господь так вчинив з цим великим містом? 9 І скажуть: Томущо оставили завіт свого Господа Бога і поклонилися чужим богам і їм послужили. 10 Не оплакуйте померлого, ані не голосіть над ним. Плачем оплакуйте того, що вийшов, бо більше не повернеться, ані не побачить землю своєї батьківщини. 11 Томущо так говорить Господь проти Селлима сина Йосії, що царює замість Йосії свого батька, який вийшов з цього місця: Він більше сюди не повернеться, 12 але в місці, куди Я його переселив, там помре і більше не побачить цю землю. Він що буде свій дім не з праведністю і свої горішні покої не з судом, даром використовує свого ближнього і не віддасть йому винагороди. Ти збудував собі гарний дім, 13 верхні покої розлогі, розділені вікнами і оббиті кедром і помальовані на червоно. 15 Чи ти царюватимеш, бо ти розсердився в Ахазі твому батькові? Не їстимуть і не питимуть. Краще було, щоб ти робив суд і справедливість. 16 Не пізнали, не судили суд пригнобленому, ані суд бідному. Чи це не є (так), томущо ти Мене не знаєш? Говорить Господь. 17 Ось твої очі не є (звернені до добра), ані твоє серце, але до твоєї зажерливості і до невинної крові, щоб її пролити, і до неправедности і до вбивства, щоб (його) чинити? 18 Через це так говорить Господь проти Йоакима сина Йосії царя Юди: Горе на цього мужа. Його не оплакуватимуть: О брате, ані не голоситимуть над ним: Горе пане. Похороном осла він буде похований, як витягнуть, буде вкинений по тому боці брами Єрусалиму. 20 Піднімися до Ливану і закричи і до Васану видай твій голос і закричи на другий бік моря, бо розбиті всі твої любовники. 21 Я заговорив до тебе в твому переступленні, і ти сказав: Не Послухаю. Це твоя дорога з твоєї молодості, ти не послухав мого голосу. 22 Вітер пасе всіх твоїх пастухів, і твої любовники підуть в полон. Бо тоді ти завстидаєшся і засоромишся всіх тих, що тебе люблять. 23 Ти, що живеш в Ливані, що загнідився в кедрах, застогнеш коли на тебе прийдуть великі болі як тієї, що родить. 24 Живу Я, говорить Господь, якщо будучи буде Єхонія син Йоакима царя Юди печаттю на моїй правій руці, Я звідти тебе вирву 25 і видам тебе в руки тих, що шукають твою душу, яких ти боїшся їхнього лица, в руки Халдеїв. 26 І викину тебе і твою матір, що тебе породила в землю, де ти там не породився, і там помрете. 27 А вони не повернуться до землі, яку вони бажають їхніми душами. 28 Єхонія став без пошани як посуд, якого не потрібно, він викинений і вигнаний до землі, якої не знає. 29 Земле, земле, послухай господнє слово: 30 Впиши цього чоловіка як вигнану людину, бо з його насіння не виросте той, хто сидить на престолі Давида, який ще є володарем в Юди.

23,1 О пастухи, які розганяєте і нищите овець свого стада. 2 Через це так говорить Господь про тих, що пасуть мій нарід: Ви розсіяли моїх овець і вигнали їх і ви їх не відвідали, ось Я відімщуся на вас за вашими лукавими задумами. 3 І Я зберу тих, що осталися, з мого народу з усієї землі, куди Я їх туди вигнав, і поставлю їх в їхньому пасовиську, і виростуть і розмножаться. 4 І підніму їм пастирів, які їх пастимуть, і не боятимуться більше, ані не жаятимуться, говорить Господь. 5 Ось приходять дні, говорить Господь, і підніму Давидові праведну парость, і царюватиме цар і буде розумний і зробить суд і праведність на землі. 6 В його днях Юда спасеться, й Ізраїль замешкає в упевності, і це ім'я, яким його назве Господь в пророках: Йоседек. 9 Моє серце розбите, в мені сколихнулися всі мої кості, я став як розбитий чоловік і як чоловік охоплений вином перед лицем Господа і перед лицем краси його слави. 10 Бо від лица цих заплакала земля, висохли пасовиська пустині, і їхній біг був поганий і їхня сила не така. 11 Бо пророк і священник осквернилися, і Я побачив їхнє лукавство в моєму домі. 12 Через це хай їхня дорога буде їм на ховання в темряві, і вони поховзнуться і впадуть на ній. Бо Я наведу на них зло в році їхніх відвідин. 13 І в пророках Самарії Я побачив безаконня. Вони пророкували Ваалом і звели мій нарід Ізраїль. 14 І в пророках Єрусалиму Я побачив страшне, як чужоложили і ходили в брехні і помогли рукам поганців, щоб кожний не відвернувся від своєї поганої дороги. Для мене всі стали як Содом і ті, що в ній живуть, як Гоморра. 15 Через це так говорить Господь: Ось Я годую їх болем і напою їх гіркою водою, бо від єрусалимських пророків вийшло осквернення всієї землі. 16 Так говорить Господь Вседержитель: Не слухайте слів пророків, бо вони обдурюють видіннями, вони говорять від свого серця і не від Господних уст. 17 Говорять до тих, що відкинули господнє слово: Мир буде вам. І всім, що ходять по їхніх волях, кожному, що ходить за обманом їхнього серця, вони сказали: На тебе не прийде зло. 18 Бо хто став в господній раді і побачив його слово? Хто сприйняв і почув? 19 Ось трясіння від Господа і гнів виходить на трясіння, прийде зібраним проти безбожних. 20 І господній гнів більше не повернеться, аж доки не зробить це, і аж доки не підніме це за задумом свого серця. В кінці днів це впізнають. 21 Я не післав пророків, і вони бігли. Я не заговорив до них, і вони пророкували. 22 І якщо б вони стали в моїй справі і вислухали мої слова, і Я відвернув би мій нарід від їхніх лукавих задумів. 23 Я є Бог, що наближається, говорить Господь, і не Бог, що здалека. 24 Якщо хтось сховається в схованках, чи Я його не побачу? Чи Я не наповнюю небо і землю? Говорить Господь. 25 Я почув те, що говорять пророки, які фальшиво пророкували моїм іменем, кажучи: Я побачив сон. 26 Аж доки буде обмана в серці пророків, що пророкують, і в їхньому пророкуванні бажання їхнього серця? Які задумують, що забулося моє ім'я в їхніх снах, які розповідають кожний свому ближньому, так як їхні батьки забули моє ім'я в Ваалі. 28 Пророк, в якого є сон, хай розповість свій сон, і в якого моє слово до нього, хай розкаже моє слово у правді. Чим полова до зерна? 29 Чи мої слова не як огонь і як сокирка, що розбиває камінь? 30 Через це, говорить Господь Бог, ось Я проти пророків, що крадуть мої слова кожний в свого ближнього. 31 Ось Я проти пророків, що беруть пророцтва язика і снують свій сон. 32 Ось Я проти пророків, що пророкують брехливі сні і їх розповідають і звели мій нарід своїми брехнями і своїми обманами, і Я їх не вислав і Я їм не заповів і не принесуть користі цьому народові. 33 Якщо й цей нарід, чи

пророк, чи священник запитають тебе: Який господний тягар? І скажеш їм: Ви є тягар, і скину вас, говорить Господь. 34 І пророк і священник і нарід, які скажуть: Господний тягар, і пімщуся на тій людині і його домі. 35 Так скажете кожний до свого ближнього, і кожний до свого брата: Що відповів Господь, і: Що сказав Господь? 36 І більше не назвете Господний тягар, бо тягарем для чоловіка буде слово. 37 І що сказав Господь Бог наш? 38 Через це так говорить Господь Бог: Томущо ви сказали це слово: Господний тягар, і Я післав до вас, кажучи: Не скажете: Господний тягар. 39 Через це ось Я беру і скидаю вас і місто, яке Я дав вам і вашим батькам, 40 і дам на вас вічну погорду і вічне безчестя, яке не забудеться. 47 Через це ось приходять дні, говорить Господь, і більше не скажуть: Живе Господь, який вивів дім Ізраїля з єгипетської землі, 48 але: Живе Господь, який зібрав все насіння Ізраїля з північної землі і з усіх країн, куди їх туди вигнав, і повернув їх до їхньої землі.

24,1 Господь мені показав два коші фігів, що лежать перед лицем господнього храму після того як Навуходоносор цар Вавилону відселив з Єрусалиму Єхонію сина Йоакіма царя Юди і володарів і ремісників і вязнів і багатих і повів їх до Вавилону. 2 Один кошик дуже добрих фігів як ранні фіги, і другий кошик дуже поганих фігів, які не їстимуться через їхню погань. 3 І сказав до мене Господь: Що ти бачиш, Єреміє? І я сказав: Фіги. Гарні, дуже гарні, і погані, дуже погані, які не їстимуться через їхню погань. 4 І було до мене господне слово, кажучи: 5 Так говорить Господь Бог Ізраїля: Так як ці фіги гарні, так пізнаю виселенців Юди, яких Я відіслав з цього місця до землі халдеїв на добро. 6 І скріплю мої очі на них на добро і поверну їх до цієї землі і збудую їх і не знищу і насаджу їх і не виполю. 7 І дам їм серце, щоб вони Мене знали, бо Я є Господь, і будуть мені народом, і Я буду їм Богом, бо повернуться до Мене всім їхнім серцем. 8 І як фіги погані, які не їстимуться через їхню погань, так говорить Господь, так видам Седекію царя Юди і його вельмож і осталий Єрусалим, тих, що осталися в цій землі, і тих, що живуть в Єгипті. 9 І дам їх на розсіяння по всіх царствах землі, і на погорду і на притчу і на ненависть і на прокляття в кожному місці, куди Я їх туди викинув. 10 І нашлю на них меч і голод і смерть аж доки не зникнуть з землі, яку Я їм дав.

25,1 Слово, що було до Єремії про весь нарід Юди в четвертому році Йоакіма сина Йосії, царя Юди, 2 яке він сказав до всього народу Юди, і до тих, що живуть в Єрусалимі, кажучи: 3 В тринадцятому році Йосії сина Амоса, Царя Юди, і аж до цього дня, двадцять три роки Я говорив до вас, встаючи вранці і промовляючи, 4 і Я посилав до вас моїх рабів пророків, посылаючи вранці, і ви не вислухали і не сприйняли вашими ухами, 5 кажучи: Відверніться кожний від своєї поганої дороги і від ваших злобних задумів, і житимете на землі, яку Я дав вам і вашим батькам від віку і до віку. 6 Не йдьте за чужими богами, щоб їм служити і їм поклонитися, щоб ви Мене не розгнівали ділами ваших рук, щоб Я вам не вчинив зло. 7 І ви не вислухали Мене. 8 Через це так говорить Господь: Томущо ви не повірили моїм словам, 9 ось Я посилаю і заберу батьківщину з півночі і приведу їх на цю землю і на тих, що живуть на ній, і на всі народи, що довкруги неї, і спустошу їх і дам їх на знищення і на сичання і на вічну погорду. 10 І знищу в них голос радості і голос веселости, голос молодого і голос молодой, запах миру і світло світильника. 11 І вся земля буде на знищення, і послужать в народах сімдесят літ. 12 І коли скінчаться сімдесят літ пімщуся на тому народі і поставлю їх на вічне знищення. 13 І наведу

на ту землю всі мої слова, які Я сказав проти неї, все, що записане в цій книзі. 15 Так сказав Господь Бог Ізраїля: Візьми чашу цього нерозпущеного вина з моєї руки і напоїш всі народи, до яких Я тебе до них посилаю, 16 і виблюють і стануть безумні від лица меча, який Я посилаю посеред них. 17 І я взяв чашу з господньої руки і я напоїв народи, до яких мене Господь післав до них, 18 Єрусалим і міста Юди і його царів і його володарів, щоб поставити їх на спустошення і на непрохідність і на сичання, 19 і Фараона царя Єгипту, і його рабів, і його вельмож, і весь його нарід, 20 і всіх змішаних, і всіх царів чужинців, Аскалон і Газу і Аккарон і остале Азоту 21 й Ідумею і моавітську землю і синів аммона 22 і царів Тиру і царів Сидону і царів, що на другому боці моря, 23 і Дедан і Теман і Рос і кожного обстриженого на своїм лиці 24 і всіх змішаних, що осіли в пустині. 25 І всіх царів Еламу і всіх царів персів 26 і всіх царів зі сходу, тих, що далеко, і тих, що близько, кожного до свого брата, і всі царства, що на лиці землі. 27 І скажеш їм: Так сказав Господь Вседержитель: Пийте і впийтеся і виблюєте і впадете і не встанете від лица меча, який Я посилаю посеред вас. 28 І буде коли не схотять прийняти чашу з твоєї руки, щоб пити, і скажеш: Так сказав Господь: Пючи питимете. 29 Бо в місті, в якому названо на ньому моє ім'я, Я починаю чинити зло, і ви очищенням не очиститеся, бо Я закличу меч на тих, що сидять на землі. 30 І ти пророкуватимеш проти них ці слова і скажеш: Господь заговорить з гори, Він видасть свій голос з своєї святині. Він скаже слово проти свого місця, і відповідять наче збирачі винограду. І на тих, що сидять на землі 31 приходять вигублення, на часть землі, бо Господеві суд на народи, Він судиться з кожним тілом, а безбожні були видані під меч, говорить Господь. 32 Так сказав Господь: Ось приходять зло від народів на нарід, і велика буря виходить з кінця землі. 33 І будуть ранені Господом в господньому дні від краю землі і аж до краю землі. Не будуть поховані, будуть на гній на лиці землі. 34 Закричіть, пастирі, і заличте. І бийтеся, овечі барани. Бо виповнилися ваші дні до зарізу, і впадете так як вибрані барани. 35 І пропаде втеча від пастирів і спасіння від овечих баранів. 36 Голос крику пастирів, і крик овечих баранів, бо Господь вигубив їхні пасовиська, 37 і мешкання миру пропаде з перед лица гніву моєї люті. 38 Він оставив наче лев своє леговище, бо їхня земля стала непрохідною від лица великого меча.

26,1 В володінні царя Йоакіма, сина Йосії, було це слово від Господа: 2 Так сказав Господь: Стань в дворі господнього дому і скажеш всім Юдеям, що приходять поклонитися в господньому домі всі слова, які Я тобі заповів їм сказати, не віднімеш слова. 3 Може послухають і відвернуться кожний з своєї поганої дороги, і спинюся від зла, яке Я задумую їм зробити через злоби їхніх задумів. 4 І скажеш: Так сказав Господь: Якщо Мене не послухаєте, щоб ходити в моїх заповідях, які Я дав перед вашим лицем, 5 щоб послухати слова моїх рабів пророків, яких Я посилаю до вас вранці, і Я післав і ви Мене не вислухали, 6 і дам цей дім як Сило, і місто дам на прокляття всім народам всієї землі. 7 І почули священники і фальшиві пророки і весь нарід як Єремія говорив ці слова в господньому домі. 8 І сталося як Єремія перестав говорити все, що йому заповів Господь сказати всьому народові, і схопили його священники і фальшиві пророки і весь нарід, кажучи: Хай смертю помре. 9 Томущо ти пророкував господним іменем, кажучи: Так як Сило буде цей дім, і це місто опустіє від жильців. І весь нарід зібрався проти Єремії в господньому домі. 10 І володарі Юди почули це слово

і прийшли з дому царя до господнього дому, і сіли в переддверях нової брами господнього дому. 11 І сказали священники і фальшиві пророки до володарів і до всього народу: Засуд смерти для цього чоловіка, бо він пророкував проти цього міста, так як ви почули вашими ухами. 12 І промовив Єремія до володарів і до всього народу, кажучи: Господь мене післав пророкувати проти цього дому і проти цього міста всі слова, які ви почули. 13 І тепер зробіть кращими ваші дороги і ваші діла і послухайте голос Господа, і Господь здержиться від зла, яке Він висказав проти вас. 14 І ось я у ваших руках. Зробіть зі мною як (вам) до вподоби і як вам краще. 15 Але лиш знаючи знайте, що коли забете мене, дасте невинну кров на вас і на це місто і на тих, що в ньому живуть. Бо поправді мене післав Господь до вас говорити до ваших ух усі ці слова. 16 І сказали володарі і весь нарід до священників і до фальшивих пророків: Немає для цього чоловіка засуду смерти, бо він заговорив до нас іменем нашого Господа Бога. 17 І встали мужі з старшин землі і сказали всьому зборові народу: 18 У днях Езекії царя Юди був Міхея Морастіт і він сказав всьому народові Юди: Так сказав Господь: Сіон буде зораний як поле, і Єрусалим буде непрохідним і гора дому лісовим гаєм. 19 Чи вигублюючи вигубив його Езекія і весь Юда? Чи не злякалися Господа і не помолилися до господнього лица, і здержався Господь від зла, яке вимовив на них? І ми зробили велике зло проти наших душ. 20 І була людина, що пророкувала господним іменем, Урія син Самея з Каріятіяріма, і пророкував про цю землю за всіма словами Єремії. 21 І почув цар Йоакім і всі володарі всі його слова і шукали його забити, і почув Урія і ввійшов до Єгипту. 22 І цар післав мужів до Єгипту, 23 і вивели його звідти і ввели його до царя, і той побив його мечем і вкинув його до гробниці синів його народу. 24 Лише рука Ахікама сина Сафана була з Єремією, щоб його не видати в руки народу, щоб його не вигубити.

27,2 Так сказав Господь: Зроби кайдани і обручі на шию і поклади на твою шию. 3 І пішлеш їх до царя Ідумеї і до царя Моава і до царя синів аммона і до царя Тиру і до царя Сидону руками їхніх післанців, що йдуть їм на зустріч до Єрусалиму до Седекії царя Юди. 4 І заповіси їм сказати до своїх панів: Так сказав Господь Бог Ізраїля: Так скажете вашим панам, 5 що: Я зробив землю моєю великою силою і моєю високою рукою і дам її кому лиш вгодно буде в моїх очах. 6 Я дав землю Навудоносорові цареві Вавилону, щоб йому служили, і дикі звірі працюють на нього. 8 І нарід і царство, які лиш не підкладуть їхню шию під ярмо царя Вавилону, Я їх відвідаю мечем і голодом, сказав Господь, аж доки не зникнуть в його руці. 9 І ви не слухайте ваших фальшивих пророків і ваших чародіїв і ваших сновидів і ваших чаклунів і ваших ворожбитів, що говорять: Не працюватимете на царя Вавилону. 10 Бо вони пророкують вам брехню, щоб видалити вас далеко з вашої землі. 11 І нарід, який лиш підкладе свою шию під ярмо царя Вавилону і працюватиме на нього, і Я оставлю його на його землі, і працюватиме на ній і мешкатиме на ній. 12 І до Седекії царя Юди я промовив згідно з всіма цими словами, кажучи: Введіть вашу шию 14 і працюйте на царя Вавилону, бо вони вам пророкують неправедне. 15 Бо Я їх не післав, говорить Господь, і неправедно пророкують моїм іменем, щоб вас вигубити, і будете вигублені ви і ваші пророки, які вам пророкують неправедно, брехливо. 16 Вам і всьому цьому народові і священникам я сказав, мовлячи: Так сказав Господь: Не слухайте слів пророків, що вам пророкують кажучи: Ось посуд господнього дому повернеться з Вавилону. Бо

неправедне вони вам пророкують, Я їх не післав. 18 Якщо вони є пророками і якщо господне слово є в них, хай стрінуться зі мною. 19 Бо так сказав Господь: І осталий посуд, 20 якого цар Вавилону не забрав коли відселив Єхонію з Єрусалиму, 22 до Вавилону піде, говорить Господь.

28,1 І сталося в четвертому році Седекії царя Юди в п'ятому місяці сказав мені Ананія син Азора фальшивий пророк, що з Гаваона, в господньому домі перед очима священників і всього народу, кажучи: 2 Так сказав Господь: Я знищив ярмо царя Вавилону. 3 Ще два роки днів (і) Я поверну до цього місця посуд Господнього дому 4 і Єхонію і відселення Юди, бо розібю ярмо царя Вавилону. 5 І сказав Єремія до Ананії перед очима всього народу і перед очима священників, що стояли в господньому домі, 6 і сказав Єремія: Правда. Хай так зробить Господь. Хай поставить твоє слово, яке ти пророкуєш, щоб повернути посуд господнього дому і все відселення з Вавилону до цього місця. 7 Лише послухайте господне слово, яке Я говорю до ваших ух і до ух всього народу: 8 Пророки, що були раніше від мене, і передше від вас від віку і пророкували про велику землю і про великі царства на війну. 9 Пророк, що пророкував про мир, як збудеться слово, пізнають пророка, якого післав його Господь в вірі. 10 І взяв Ананія перед очима всього народу обручі з шиї Єремії і розбив їх. 11 І сказав Ананія перед очима народу, кажучи: Так сказав Господь: Так знищу ярмо царя Вавилону з шиї всіх народів. І пішов Єремія своєю дорогою. 12 І було господне слово до Єремії після того, як Ананія розбив кільце з його шиї, кажучи: 13 Іди і скажи Ананії, мовлячи: Так сказав Господь: Ти знищив дерев'яні обручі, і замість них зроблю залізні обручі. 14 Бо так сказав Господь: Я поставив залізне ярмо на шию всіх народів, щоб працювали на царя Вавилону. 15 І сказав Єремія Ананії: Господь тебе не післав, і ти вчинив, що цей нарід надіється на неправедне. 16 Через це так сказав Господь: Ось Я висилаю тебе з перед лица землі, цього року помреш. 17 І він помер в сьомому місяці.

29,1 І це слова книги, які післав Єремія з Єрусалиму до старшин відселення і до священників і до фальшивих пророків, лист до Вавилону для відселення і до всякого народу. 2 Після того як вийшов цар Єхонія і цариця і євнухи і всякий свобідний і полонений і художник з Єрусалиму, 3 рукою Елеаса сина Сафана і Гамарія сина Халкія, якого післав Седекія цар Юди до царя Вавилону до Вавилону, кажучи: 4 Так сказав Господь Бог Ізраїля про відселення, яке Я відселив з Єрусалиму: 5 Будуйте хати і жийте і насаджуйте сади і їжте їхні плоди 6 і беріть жінок і народжуйте дітей, синів і дочок, і беріть вашим синам жінок і віддайте ваших дочок мужам і множаться і не зменшуйтеся 7 і шукайте те, що для миру землі, до якої Я вас туди відселив, і моліться за них до Господа, бо в їхньому мирі буде ваш мир. 8 Бо так сказав Господь: Хай не переконують вас фальшиві пророки, які у вас, і хай не переконують вас ваші ворожити, і не слухайте ваші сни, які вам сняться, 9 бо вони вам пророкують неправедне в моє ім'я, і Я їх не післав. 10 Бо так сказав Господь: Коли Вавилонові має сповнитися сімдесят літ, Я вас відвідаю і потверджу мої слова на вас, щоб повернути ваш нарід до цього місця. 11 І задумую на вас мирний задум а не щоб віддати вам це зло. 12 І помолитесь до Мене, і Я вислухаю вас. 13 І пошукаєте Мене, і знайдете Мене, бо шукатимете Мене всім вашим серцем, 14 і Я з'явлюся вам. 15 Бо ви сказали: Господь нам поставив пророків у Вавилоні. 21 Так сказав Господь проти Ахіава і проти Седекії: Ось Я їх даю в руки царя Вавилону, і він їх побє перед вашими очима. 22 І візьмуть з них

прокляття в усім відселенні Юди в Вавилоні, кажучи: Хай зробить з тобою Господь, так як зробив з Седекією і як (зробив) з Ахіявом, яких засмажив цар Вавилону на огні, 23 томущо вони зробили беззаконня в Ізраїлі, і чужоложили з жінками своїх громадян, і сказали слово в моє ім'я, яке Я їм не заповів, і Я свідок, говорить Господь. 24 І до Самея Нефталімця скажеш: 25 Я тебе не післав в моїм імені. І до Софонії сина Маасея священика скажеш: 26 Господь дав тебе на священика замість Йодая священика, щоб бути наставником в господньому домі для всякого чоловіка, що пророкує, і для всякого безумного чоловіка, і вдаси його до вязниці і в яму. 27 І тепер чому ви разом зневажили Єремію, що з Анатота, який вам пророкував? 28 Чи не через це Я післав до вас до Вавилону, кажучи: Далеко є, збудуйте дома і жийте і садіть городи і їжте їхній овоч? 29 І Софонія прочитав книгу до ух Єремії. 30 І було господнє слово до Єремії, кажучи: 31 Пішли до відселення кажучи: Так сказав Господь про Самея Неламіта: Томущо вам пророкував Самей, і Я його не післав, він зробив, щоб ви й надіялися на неправедне, 32 через це так сказав Господь: Ось Я навідаюся до Самея і до його роду, і не буде в нього чоловіка посеред вас, що побачить добро, яке Я вам зроблю.

30,1 Слово, що було до Єремії від Господа, щоб сказати: 2 Так сказав Господь Бог Ізраїля, мовлячи: Запиши всі слова, які Я тобі сказав, в книгу. 3 Бо ось приходять дні, говорить Господь, і поверну відселення мого народу Ізраїля і Юди, сказав Господь, і поверну їх до землі, яку Я дав їхнім батькам, і пануватимуть нею. 4 І це слова, які Господь сказав проти Ізраїля і Юди: 5 Так сказав Господь: Почуєте голос страху. Страх, і немає миру. 6 Запитайте і побачите чи породив чоловік, і про страх, в якому держатимуть бедра і (не буде) спасіння. Через що Я побачив кожного чоловіка і його руки на його бедрах, повернули лица, блідими стали. 7 Бо великий той день і немає такого, і час скрутний для Якова, і від нього спасеться. 8 В тому дні, сказав Господь, Я знищу ярмо з їхньої шиї і розірву їхні кайдани, і вони більше не працюватимуть на чужинців. 9 І працюватимуть для їхнього Господа Бога, і Я підніму їм їхнього царя Давида. 12 Так сказав Господь: Я підняв побиття, болюче твоє побиття. 13 Немає того, хто судить твій суд, лікуватимешся в болі, для тебе немає помочі. 14 Всі твої друзі забули про тебе, не запитаються. Бо Я тебе побив побиттям ворога, строгим напоумленням, понад всю твою неправедність помножилися твої гріхи. 16 Через це всі, що їдять тебе, будуть пожерті, і всі твої вороги, їстимуть все їхнє мясо. І ті, що тебе граблять, будуть на розграблення, і дам на розбиття всіх, що тебе розбивають. 17 Бо наведу твоє оздоровлення, оздоровлю тебе від поганого побиття, говорить Господь, бо ти прозваний розсіяним. Вашим полюванням є, бо немає того, хто її шукає. 18 Так сказав Господь: Ось Я поверну відселення Якова і помилую його полон. І місто буде збудоване на його висоті, і храм буде заселений за своїм судом. 19 І вийдуть з них співаки і голос тих, що танцюють. І помножу їх, і не зменшаться. 20 І їхні сини ввійдуть як раніше, і їхнє свідчення випрямиться перед моїм лицем. І навідаюся до тих, що їх гнобили. 21 І їхні сильні будуть над ними, і його володар вийде з нього. І зберу їх, і повернуться до Мене. Бо хто цей, що дав своє серце, щоб повернутися до Мене? Говорить Господь. 23 Бо вийшов розлючений господній гнів, вийшов гнів, що обертається, він прийде на безбожних. 24 Не відвернеться гнів господньої люті, аж доки не зробить, і аж доки не поставить почини його серця. Впізнаєте це в кінці днів.

31,1 В тому часі, сказав Господь, Я буду за Бога для роду Ізраїля, і вони будуть Мені за нарід. 2 Так сказав Господь: Я знайшов (його) теплим в пустині з тими, що впали від меча. Ідїть і не знищїть Ізраїля. 3 Господь здалека йому зявився: Я полюбив тебе вічною любовю, через це Я притягнув тебе до милосердя. 4 Ще тебе збудую, і будеш збудована, дівчино Ізраїль. Ще візьмеш твій тимпан і вийдеш з збором тих, що танцюють. 5 Ще насадите виноградники в горах Самарії, насаджуйте і вихваляйте. 6 Бо є день покликання тих, що обороняються в горах Ефраїма: Встаньте і підїть до Сїона, до нашого Господа Бога. 7 Бо так сказав Господь до Якова: Зрадїйте і заїржїть над головою народів, явним зробіть і похвалїть. Скажїть: Господь спас свій нарід, останок Ізраїля. 8 Ось Я їх веду з півночі і зберу їх з кінців землі в празник фасека. І він вродить численну юрбу, і вони повернуться сюди. 9 З плачем вийшли, і з радістю введу їх, поселюючи при потоках вод на рівній дорозі, і на нїй не заблукають. Бо Я став за батька для Ізраїля, і Ефраїм мій первородний. 10 Послухайте господнє слово, народи, і сповістїть в далекі острови. Скажїть: Той, Хто розсіяв Ізраїль, збере його і стерегтиме його так як хто пасе своє стадо. 11 Бо Господь визволив Якова, вирвав його з руки тих, що сильнїші від нього. 12 І прийдуть і зрадїють в горі Сїон. І прийдуть до господнього добра, до землі пшениці і вина і плодів і скота і овець, і їхня душа буде як плодове дерево, і бїльше не голодуватимуть. 13 Тоді дівчата зрадїють в зборі молодих, і старці зрадїють, і оберну їхній плач на радість і зроблю їх веселими. 14 Звеличу і напою душу священників синів Левїя, і мій нарід наповниться моїми добрами. 15 Так сказав Господь: Голос плачу почуто в Рамі і ридання і голосіння. Рахиль, що оплакує, не забажала спинитися за своїх синів, бо (їх) немає. 16 Так сказав Господь: Хай пропаде твій голос від плачу і твої очі від сліз, бо це нагорода за твої діла, і вони повернуться з землі ворогів, 17 тривке місце твоїм дітям. 18 Чуючи Я почув Ефраїма, що голосить: Ти мене покарав, і я був покараний. Так як теля я не навчився. Поверни мене, і повернуса, бо Ти мій Господь Бог. 19 Бо після мого полонення я покаявся і після того як я пізнав, я застогнав за дні сорому, і я Тобі показав, що я взяв погорду від моєї молодості. 20 Ефраїм для мене улюблений син, миле дитя, томущо мої слова в ньому, памяття його памятатиму. Через це Я поспішився до нього, милуючи, помилую його, говорить Господь. 21 Постав собі сїонім (дорожні знаки) зроби тїморім, (дорожні стовпи) поклади твоє серце на рамена. Повернися дорогою якою ти пішла, дівчино Ізраїль, повернися до твоїх міст плачучи. 22 Доки не повернешся, зневажена дочко? Бо Господь зробив спасіння на нове посадження, в цьому спасінні пройдуть люди. 23 Так сказав Господь: Ще скажуть це слово в землі Юди і в його містах, коли поверну його полон: Благословенний Господь на його праведній святій горі 24 і ті, що живуть в містах Юди, і в усїй його землі разом з рїльником, і зібраний буде в стадо. 25 Бо Я напоїв всяку спраглу душу і Я наситив всяку голодуючу душу. 26 Через це Я встав і побачив, і мій сон мені був солодким. 27 Через це ось приходять дні, говорить Господь, і посїю Ізраїль і Юду насінням людини і насінням скотини. 28 І буде, що так як Я чував над ними, щоб знищити і зло вчинити, так чуватиму над ними, щоб збудувати і насадити, говорить Господь. 29 В тих днях не скажуть: Батьки їли неспїлий виноград і зуби дітей мають оскомини. 30 Але кожний помре у своїм грїсі, і в того хто їсть неспїлий виноград його зуби матимуть оскомини. 31 Ось їдуть дні, говорить Господь, і заповім домові Ізраїля і домові Юди новий завіт. 32

Не за завітом, який Я заповів їхнім батькам в дні коли Я взяв їх за руки, щоб їх вивести з єгипетської землі, бо вони не осталися в моїм завіті, і Я ними знехтував, говорить Господь. 33 Бо це завіт, який Я заповів домові Ізраїля після тих днів, говорить Господь: Даючи, дам мої закони в їхній ум і запишу їх на їхніх серцях. І буду їм за Бога, і вони будуть мені за нарід. 34 І не навчатимуть кожний свого громадянина і кожний свого брата кажучи: Пізнай Господа, бо всі Мене пізнають від їхнього малого і аж до їхнього великого, бо буду милосердний над їхнім беззаконням і більше не згадаю їхніх гріхів. 35 Якщо підніметься небо до висот, говорить Господь, і якщо знизиться основа землі вділ, і Я не відкину рід Ізраїля, говорить Господь, за все, що вчинили. 36 Так сказав Господь, що дає сонце на світло в день, місяць і звізди на світло вночі, і крик на ревіння і заревіли його хвилі, Господь Вседержитель Йому імя. 37 Якщо спиняться ці закони перед моїм лицем, говорить Господь, і рід Ізраїля перестане існувати як нарід перед моїм лицем всі дні. 38 Ось приходять дні, говорить Господь, і буде збудоване місто Господеві від башти Ананеїла аж до брами кута. 39 І вийде його обмір перед ними аж до горбів Гарива і окружений буде довкруги з вибраного каменя. 40 І всі асаримоти аж до Нахала Кедрона аж до кута кінської східньої брами освячення Господеві і більше не пропаде і не буде знищений аж до віку.

32,1 Слово, що було від Господа до Єремії в десятому році царя Седекії, це вісімнадцятий рік Навуходносора царя Вавилону, 2 і сила царя Вавилону оточила Єрусалим, і Єремію стережено в дворі сторожі, яка є в домі царя, 3 в якому замкнув його цар Седекія, кажучи: Чому ти пророкуєш, кажучи: Так сказав Господь: Ось я даю це місто в руку царя Вавилону, і він його забере, 4 і Седекія не спасеться з руки халдеїв, бо видаванням буде виданий до рук царя Вавилону, і заговорить своїми устами до його уст, і його очі побачать очі того, 5 і вийде Седекія до Вавилону і там осяде. 6 І було господне слово до Єремії кажучи: 7 Ось Анамеїл син Салома брата твого батька йде до тебе, кажучи: Купи собі моє поле, що в Анатоті, бо тобі суд взяти щоб придбати. 8 І прийшов до мене Анемеїл син Салома брата мого батька до двору сторожі і сказав мені: Купи моє поле, що в землі Веніямина, що в Анатоті, бо тобі суд купити, і ти старший. І я пізнав, що це господне слово, 9 і я вкупив поле Анамеїла сина брата мого батька і я йому поставив сім сиклів і десять срібняків. 10 І я записав до книги і запечатав і взяв свідчення у свідків і я поставив срібло на вагу. 11 І я взяв книгу купна, запечатану і відкриту, 12 і я дав її Варухові синові Нирія, сина Маасея, перед очима Анамеїла сина брата мого батька і перед очима тих, що стояли, і писали в книзі купна, і перед очима Юдеїв в дворі сторожі. 13 І я заповів Варухові перед їхніми очима, кажучи: 14 Так сказав Господь Вседержитель: Візьми цю книгу купна і відкриту книгу і поставиш до глиняного посуду, щоб осталася на багато днів. 15 Бо так сказав Господь: Ще продаватимуться поля і доми і виноградники в цій землі. 16 І я помолився до Господа після того як я дав книгу купна Варухові синові Нирія, кажучи: 17 Ти, що є, Господи, Ти зробив небо і землю твоєю великою силою і твоїм високим раменом, від Тебе нічого не сховається, Ти, що чиниш милосердя на тисячі і віддасш гріхи батьків в подолок їхніх синів з ними, Боже великий сильний, 19 Господи великої поради і сильний ділами, Боже великий, Вседержителю преславний Господи. Твої очі на дороги людських синів, щоб дати кожному за його дорогою. 20 Ти, що зробив знаки і чуда в єгипетській землі аж до цього дня і в Ізраїлі і в роджених на

землі і Ти собі зробив імя по цей день, 21 і Ти вивів твій нарід Ізраїля з землі Єгипту знаками і чудами і сильною рукою і високим раменом і великими видіннями, 22 і Ти їм дав цю землю, яку Ти поклявся (дати) їхнім батькам, землю, що пливе молоком і медом. 23 І вони ввійшли і взяли її і не послушалися твого голосу і не пішли за твоїми заповідями. Все, що Ти їм заповів, вони не зробили. І Ти зробив, щоб на них надійшли всі ці зла. 24 Ось приходить до міста юрба, щоб його захопити, і місто видане в руки халдеїв, що воюють проти нього перед лицем меча і голоду. Так як Ти сказав, так сталося. 25 І Ти говориш до мене: Купи собі поле сріблом. І я записав в книгу і запечатав і дав свідчення свідків. І місто видане в руки халдеїв. 26 І до мене було господнє слово, кажучи: 27 Я Господь Бог всякого тіла. Чи від Мене щось сховається? 28 Через це так сказав Господь: Видаючись, видане буде це місто в руки царя Вавилону, і він його забере, 29 і прийдуть халдеї, що воюють проти цього міста, і спалять це місто огнем і спалять дома, в яких вони принесли кадило на їхніх покрівлях Ваалові, і вилили лиття іншим богам, щоб мене огірчити. 30 Бо сини Ізраїля і сини Юди були одинокі, що чинять зло перед моїми очима від їхньої молодости. 31 Бо це місто було під моїм гнівом і під моєю люттю від того дня, в якому його збудували, і аж до цього дня, щоб його відставити від мого лица. 32 Через всі злоби синів Ізраїля і Юди, які вони зробили, щоб мене огірчити, вони і їхні царі і їхні володарі і їхні священники і їхні пророки, мужі Юди і ті, що живуть в Єрусалимі, 33 і повернули до Мене плечі і не лице, і Я їх навчив вранці і навчив, і вони не послушалися, щоб сприйняти повчання. 34 І поставили свої гидоти в домі, де названо на ньому моє імя, в їхніх нечистотах 35 і збудували жертівники Ваалові, що в долині сина Еннома, щоб приносити своїх синів і своїх дочок цареві, чого Я їм не заповів, і що не зійшло на моє серце, щоб зробити ці гидоти, щоб привести Юду до гріха. 36 І тепер так сказав Господь Бог Ізраїля про місто, про яке ти говориш: Віддане буде в руки царя Вавилону мечем і голодом і прогнанням. 37 Ось Я їх збираю з усієї землі, куди Я їх туди розсіяв в моїм гніві і в моїй люті і у великій злості, і поверну їх до цього місця і посаджу їх впевненими, 38 і будуть мені народом, і я буду їм Богом. 39 І дам їм іншу дорогу й інше серце, щоб Мене боялися всі дні і (було) їм і їхнім дітям з ними на добро. 40 І завіщаю з ними вічний завіт, від якого не відвернуся з позаду нього. І дам мій страх в їхнє серце, щоб вони не відступили від Мене. 41 І відвідаю їх, щоб зробити їм добро і насаджу їх в цій землі у вірі і всім серцем і всією душею. 42 Бо так сказав Господь: Так як Я навів на цей нарід все це велике зло, так Я наведу на них все добро, яке Я на них виголосив. 43 І ще продаватимуться поля в землі, про яку ти говориш: Вона непрохідна для людей і скотини і їх передано в руки халдеїв. 44 І куплять поля за срібло, і запишеш в книгу і запечатаєш і даси свідчення свідкам в землі Веніямина і довкруги Єрусалиму і в містах Юди і в містах гори і в містах Сефели і в містах Нагева, бо Я поверну їхнє відселення.

33,1 І вдруге було слово Господнє до Єремії, і він був ще звязаний в дворі сторожі, кажучи: 2 Так сказав Господь, що робить землю і її ліпить, щоб її випрямити, Господь Йому імя, 3 Закричи до мене, і Я тобі відповім і сповіщу тобі велике і сильне, те чого ти не взнав. 4 Бо так сказав Господь про дома цього міста і про дома царя Юди, які розібрані на оборони й укріплення, 5 щоб воювати проти халдеїв і наповнити його мертвими людьми, яких Я побив в моїй злості і в моїм гніві, і Я відвернув від них моє лице через всі їхні злоби. 6 Ось Я наводжу на нього

оздоровлення і лікування і обявлю їм і вилікую його і зроблю їм мир і вірність. 7 І Я поверну відселення Юди і відселення Ізраїля і збудую їх, так як раніше. 8 І очищу їх від усіх їхніх неправедностей, якими вони згрішили проти Мене, і не згадаю їхніх гріхів, якими вони згрішили проти Мене і відступили від Мене. 9 І буде на радість і на похвалу і на величність всьому народові землі, які почують все добро, яке Я зроблю, і злякаються і будуть огірчені за всі добра і за весь мир, який Я їм зроблю. 10 Так сказав Господь: Ще почувється в цьому місці, про яке ви кажете: Опущеним буде людьми і скотиною в містах Юди і спустошеним поза Єрусалимом, щоб не було людини і скотини, 11 голос радості і голос веселости, голос молодого і голос молодої, голос тих, що кажуть: Визнавайтеся Господеві Вседержителеві, бо Господь добрий, бо на віки його милосердя. І внесуть дари до господнього дому. Бо поверну відселення тієї землі так як раніше, сказав Господь. 12 Так сказав Господь: Ще буде в цьому пустинному місці і в усіх його містах осідок пастирів, що дають спочити вівцям. 13 В гірських містах і в містах Сефили і в містах Нагева і в землі Веніямина і в довоколішних (містах) Єрусалиму і в містах Юди ще спочинуть вівці під рукою того, хто числить, сказав Господь.

34,1 Слово, яке було до Єремії від Господа, і Навуходносор цар Вавилону і все його військо і вся земля його влади воювали проти Єрусалиму і проти всіх міст Юди, кажучи: 2 Так сказав Господь: Иди до Седекії царя Юди і скажеш йому: Так сказав Господь: Видаванням видане буде це місто в руки царя Вавилону, і він його захопить і спалить його огнем. 3 І ти не спасешся з його руки і схопленням будеш схоплений і в його руки будеш виданий, і твої очі побачать його очі, і підеш до Вавилону. 4 Але послухай голос Господа, Седекіє царю Юди: Так говорить Господь: 5 В мирі помреш, і як оплакали твоїх батьків, що царювали перед тобою, так оплачуть і тебе і плачки тебе оплачуть. Бо Я промовив слово, сказав Господь. І Єремія сказав до царя Седекії всі ці слова в Єрусалимі. І сила царя Вавилону воювала проти Єрусалиму і проти міст Юди, проти Лахіса і проти Азика, бо вони з міст Юди осталися сильними містами. 8 Слово, що було до Єремії від Господа, після того як цар Седекія завершив завіт з народом, щоб проголосити відпущення, 9 щоб кожний відпустив свого раба і кожний свою рабиню єврея і єврейку свобідними, щоб не служив чоловік Юди. 10 І повернулися всі вельможі і весь нарід, що ввійшли в завіт, щоб кожний відіслав свого раба і кожний свою рабиню, 11 і дозволили стати їм слугами і служницями. 12 І було господне слово до Єремії, кажучи: 13 Так сказав Господь: Я заповів завіт з вашими батьками в дні, в якому Я їх вирвав з єгипетської землі з дому рабства, кажучи: 14 Коли сповниться шість літ, відішлеш твого брата єврея, який тобі продасть себе. І хай працює на тебе шість літ, і відішлеш його свобідним. І вони не послухалися Мене і не схиляли їхнього уха. 15 І сьогодні повернулися, щоб зробити те, що праведне перед моїми очима, щоб проголосити відпущення, кожний свого ближнього, і сповнили завіт перед моїми очима в домі, де на ньому названо моє ім'я. 16 І ви повернулися і опоганили моє ім'я, щоб повернути кожний свого раба і кожний свою рабиню, яких ви відіслали свобідними їхньою душею, собі на слуг і служниць. 17 Через це так сказав Господь: Ви мене не послухалися, щоб проголосити відпущення кожний відносно свого ближнього. Ось я проголошу вам відпущення на меч і на смерть і на голод і дам вас на розсіяння всім царствам землі. 18 І дам мужів, що переступили мій завіт, тих, що не поставили мій завіт, який зробили перед моїм лицем, як теля

яке приготували, щоб вчинити ним (жертву), 19 володарів Юди і сильних і священників і нарід, 20 і дам їх їхнім ворогам, і їхні трупи будуть їжею для птахів неба і звірів землі. 21 І Седекію царя Юди і їхніх володарів Я дам в руки їхніх ворогів, і сила царя Вавилону на тих, що від них втікають. 22 Ось Я заповідаю, говорить Господь, і поверну їх до цієї землі, і воюватимуть проти неї і заберуть її і спалять її і міста Юди огнем, і дам їх спустошеними від тих, що живуть.

35,1 Слово, що було до Єремії від Господа в днях Йоакима царя Юди, кажучи: 2 Іди до дому Архавіна і приведеш їх до господнього дому до одного з дворів і напоїш їх вином. 3 І вивели Єзонію сина Єреміна сина Харасіна і його братів і його синів і весь дім Архавіна 4 і ввели їх до господнього дому, до кімнат синів Ананії, сина Годолія, сина божого, що є близько дому володарів, що над домом Маасія, сина Селома, що стереже двір, 5 і я поклав перед їхнє лице посудину вина і чаші і я сказав: Пийте вино. 6 І вони сказали: Не питимемо вина, томущо Йонадав син Рихава, наш батько, заповів нам, кажучи: Не пийте вина ви і ваші сини на віки. 7 І не збудуєте дому і не посієте насіння, і у вас не буде виноградника, бо житимете в шатрах всі ваші дні, щоб ви жили багато днів на землі, на якій ви по ній ходите. 8 І послушали ми голос нашого батька Йонадава, щоб не пити вина всі наші дні, ми і наші жінки і наші сини і наші дочки, 9 і щоб не будувати домів, щоб там мешкати, і щоб виноградник і поле і насіння не було в нас, 10 і щоб ми жили в шатрах. І ми послушалися і ми зробили згідно з усім, що нам заповів наш батько Йонадав. 11 І сталося, що коли на землю прийшов Навуходоносор, і ми сказали: Ввійдіть, і ми ввійшли до Єрусалиму від лица сили халдеїв і від лица сили ассирійців, і замешкали там. 12 І до мене було господне слово, кажучи: 13 Так говорить Господь: Іди і скажи чоловікові Юди і тим, що живуть в Єрусалимі: Чи не візьмете напоумлення, щоб послухати мої слова? 14 Сини Йонадава сина Рихава поставили слово, яке він заповів його синам, щоб не пити вино, і не пили. І Я заговорив до вас зранку і Я промовив, і ви не послухались. 15 І Я післав до вас моїх рабів пророків, кажучи: Відверніться кожний з своєї поганої дороги і кращими зробіть ваші задуми і не йдіть за чужими богами, щоб їм служити, і мешкатимете на землі, яку Я дав вам і вашим батькам. І ви не нахилили ваші уха і ви не послухались. 16 І сини Йонадава, сина Рихава, поставили заповідь їхнього батька, а цей нарід Мене не послухався. 17 Через це так сказав Господь: Ось Я наношу на Юду і на тих, що живуть в Єрусалимі все зло, яке Я сказав проти них. 18 Через це так сказав Господь: Томущо сини Йонадава, сина Рихава, послухали заповідь їхнього батька, щоб робити так, як заповів їм їхній батько, 19 не забракне чоловіка в синів Йонадава сина Рихава, що стоїть перед моїм лицем всі дні землі.

36,1 В четвертому році Йоакима сина Йосії царя Юди було до мене господне слово, кажучи: 2 Візьми собі листок книги і запиши на ньому всі слова, які Я тобі сповістив про Єрусалим і про Юду і про всі народи від того дня коли Я заговорив до тебе, від днів Йосії царя Юди і аж до цього дня. 3 Може почують дім Юди все зло, яке Я задумую їм зробити, щоб відвернулися від їхньої поганої дороги, і милосердним буду їхнім неправедностям і їхнім гріхам. 4 І Єремія закликав Варуха сина Нирія, і він записав з уст Єремії всі господні слова, які Той сказав до нього, на сторінку книги. 5 І Єремія заповів Варухові, кажучи: Мене стережуть, не можу увійти до господнього дому. 6 І ти прочитай з цього листка до ух народу в господньому домі в дні посту, і до ух всього Юди, що приходять з їхнього міста,

прочитай їм. 7 Може впаде їхнє милосердя перед лицем Господа, і звернуть з їхньої поганої дороги, бо великий гнів і господня лють, яку Він висказав проти цього народу. 8 І Варух зробив згідно з усім, що йому заповів Єремія, щоб прочитати з книги господні слова в господньому домі. 9 І сталося, що в осьмому році царя Йоакима в девятому місяці ввесь нарід в Єрусалимі і дім Юди зібрали піст перед лицем Господа. 10 І Варух прочитав в книзі слова Єремії в господньому домі, в домі Гамарія, сина Сафана писаря, в горішньому дворі, в переддверях нової брами господнього дому до ух народу. 11 І почув Міхея син Гамарія, сина Сафана, всі господні слова з книги. 12 І він зійшов до дому царя, до дому писаря, і ось там засіли всі володарі, Елісама писар, і Далея син Селемії, і Йонатан син Акховора, і Гамарія син Сафана, і Седекія син Ананія, і всі володарі, 13 і сповістив їм Міхея всі слова, які почув, як Варух читав до ух народу. 14 І всі володарі післали до Варуха, сина Нирія, сина Юдіна, сина Натанія, сина Селемія, сина Хусія, кажучи: Листок, з якого ти з нього читаєш до ух народу, візьми його в твої руки і прийди. І Варух взяв листок і зійшов до них. 15 І сказали до нього: Знову прочитай до наших ух. І Варух прочитав. 16 І сталося, як вони почули всі слова, порадилися кожний з своїм ближнім і сказали: Сповідати ми сповістили цареві всі ці слова. 17 І вони запитали Варуха, кажучи: Звідки написав ти всі ці слова? 18 І сказав Варух: Мені Єремія сповістив всі ці слова з своїх уст, і я записав до книги. 19 І сказали Варухові: Іди сховайся, ти і Єремія. Хай не знає людина де ви. 20 І вони ввійшли до двору до царя, і дали листок на збереження в домі Елісама, і сповістили цареві всі слова. 21 І цар післав Юдіна взяти листок, і той взяв його з дому Елісама. І Юдін прочитав до ух царя і до ух всіх володарів, що стояли довкруг царя. 22 І цар сидів в зимовому домі, і на решітці огонь перед його лицем. 23 І сталося, що як Юдін читав три чи чотири стовпці, він їх відрізував писарським різцем і кидав у огонь на решітці, аж доки не зникла вся сторінка в огні, що на решітці. 24 І вони не жахнулися і не роздерли їхньої одежі, цар і його слуги, що слухали всі ці слова. 25 І Елнатан і Годолій і Гамарій підказували цареві, щоб не спалити листок. 26 І цар заповів Єрмеїлові синові царя і Сарею синові Есріїла схопити Варуха і Єрмею. І ті сховалися. 27 І господнє слово було до Єремії після того як цар спалив листок, всі слова, які Варух записав з уст Єремії, кажучи: 28 Знову візьми інший звій і запиши всі слова, що були в звої, який цар Йоакім спалив. 29 І скажеш: Так сказав Господь: Ти спалив цей звій, кажучи: Чому ти на ньому записав, мовлячи: Входячи, ввійде цар Вавилону і вигубить цю землю, і з неї зникне людина і скотина? 30 Через це так сказав Господь проти Йоакіма царя Юди: Не буде в нього той, хто сидить на престолі Давида, і його труп буде покинутий в спеці дня і в холоді ночі. 31 І Я навідаюся до нього і до його роду і до його слуг і наведу на них і на тих, що живуть в Єрусалимі, і на землю Юди все зло, яке Я висказав проти них і вони не послушали. 32 І Варух взяв інший звій і записав на ньому з уст Єремії всі слова книги, які спалив Йоакім. І ще додали до нього більше слів від цих.

37,1 І зацарював Седекія син Йосії замість Йоакіма, якого Навуходоносор поставив царем, щоб царював над Юдою. 2 І не послухав він і його слуги і нарід землі господні слова, які Він сказав рукою Єремії. 3 І післав цар Седекія Йоахала сина Селемія і Софонію сина Маасея священника до Єремії, кажучи: Помолися за нас до Господа. 4 І Єремія прийшов і пройшов через середину міста, і не дали його до дому сторожі. 5 І сила Фараона вийшла з Єгипту і почули халдеї чутку про них і

відійшли від Єрусалиму. 6 І до Єремії було господне слово, кажучи: 7 Так сказав Господь: Так скажеш до царя Юди, що післав до тебе, щоб Мене шукати: Ось сила Фараона, що вийшла вам на поміч, повернеться до єгипетської землі, 8 і самі халдеї повернуться і воюватимуть проти цього міста і його захоплять і спалять його огнем. 9 Бо так сказав Господь: Не підповідайте вашим душам, кажучи: Відходячи відійдуть від нас халдеї, бо вони не відійдуть. 10 І якщо побете всю силу халдеїв, що воюють проти вас, і остануться деякі пробиті, кожний на своєму місці, вони встануть і огнем спалять це місто. 11 І сталося, що коли пішла халдейська сила від Єрусалиму через лице сили Фараона, 12 вийшов Єремія з Єрусалиму, щоб піти до землі Веніямина, щоб купити там (посілість) посеред народу. 13 І він був у брамі Веніямина, і там чоловік у якого він спочивав, Саруя син Селемія, сина Ананія, і він схопив Єремію кажучи: Ти втікаєш до халдеїв. 14 І він сказав: Брехня. Я не втікаю до халдеїв. І він його не послухав і Саруя схопив Єремію і ввів його до володарів. 15 І володарі огірчилися на Єремію і побили його і відіслали його до дому Йонатана писаря, бо цей зробили домом сторожі. 16 І прийшов Єремія до дому ями і до херет і сидів там багато днів. 17 І післав Седекія і покликав його, і запитав його цар потайки, щоб сказав чи є слово від Господа, і той сказав: Є. Ти будеш виданий в руки царя Вавилону. 18 І сказав Єремія цареві: Чим я зневажив тебе і твоїх рабів і цей нарід, що ти дав мене до дому сторожі? 19 І де є ваші пророки, що пророкували вам, кажучи, що: Не прийде цар Вавилону на цю землю? 20 І тепер, пане царю, хай моє милосердя впаде перед твоїм лицем, і чому мене повертаєш до дому писаря Йонатана, і чи я там не помру? 21 І цар приказав і вкинули його до двору сторожі і давали йому один хліб на день з місця де печуть, аж доки не забракли хліби в місті, і Єремія сидів в дворі сторожі.

38,1 І почув Сафатій, син Матана, і Годолій, син Пасхора, і Йоахал син Селемія слова, які Єремія говорив проти народу, кажучи: 2 Так сказав Господь: Хто живе в цьому місті помре від меча і від голоду, і хто вийде до халдеїв житиме, і його душа буде як знахідка, і житиме. 3 Бо так сказав Господь: Виданим, виданим буде це місто в руки сили царя Вавилону, і він його захопить. 4 І сказали цареві: Хай буде забитим той чоловік, бо він ослаблює руки людей, що воюють, які осталися в місті, і руки всього народу коли говорить до них згідно з цими словами, бо цей чоловік не сповіщає миру цьому народові, але лиш зло. 5 І сказав цар: Ось він у ваших руках, бо цар проти них не мав сили. 6 І вкинули його в яму Мелхія сина царя, який був в дворі сторожі, і спустили його до ями, і в ямі не було води, але лиш болото, і він був у болоті. 7 І почув Авдемелех Етіоп, і він (був) у домі царя, що дали Єремію до ями. І цар був в брамі Веніямина. 8 І він вийшов до нього і заговорив до царя і сказав: 9 Ти вчинив зло, що ти зробив, щоб забити цього чоловіка лицем голоду, бо вже немає хліба в місті. 10 І цар заповів Авдемелехові, кажучи: Візьми звідси в твої руки тридцять чоловік і виведи його з ями, щоб він не помер. 11 І Авдемелех взяв чоловіків і ввійшов в дім царя в підземелля і взяв звідти старі лахміття і старі шнури і скинув їх до Єремії до ями 12 і сказав: Поклади це під шнури. І Єремія так зробив. 13 І його витягнули шнурами і вивели його з ями. І Єремія сидів в дворі сторожі. 14 І післав цар і покликав його до себе до дому Аселісила, що в господньому домі. І сказав йому цар: Я тебе запитаю слово, і не скриєш від мене слово. 15 І сказав Єремія цареві: Якщо я тобі сповіщу, чи не забеш мене на смерть? І якщо тобі радитиму, ти мене не послухаєшся. 16 І цар йому поклявся, кажучи:

Живе Господь, Який створив нам цю душу, якщо тебе забю і якщо тебе дам в руки цих людей. 17 І сказав йому Єремія: Так сказав Господь: Якщо виходячи вийдеш до володарів царя Вавилону, житиме твоя душа, і це місто не буде спалене огнем, і житимеш ти і твій дім. 18 І якщо не вийдеш, це місто буде видане в руки халдеїв, і його спалять огнем, і ти не спасешся. 19 І сказав цар Єремієві: Я маю страх юдеїв, що втекли до халдеїв, щоб не видали мене в їхні руки, і кпитимуть з мене. 20 І сказав Єремія: Тебе не видадуть. Послухай слово Господа, яке я говорю до тебе, і тобі буде краще, і житиме твоя душа. 21 І якщо ти не бажаєш вийти, ось слово, яке мені показав Господь: 22 І ось всі жінки, що осталися в домі царя Юди, виведені були до володарів царя Вавилону, і вони говорили: Обманули тебе і тебе переможуть твої мирні мужі і твої ноги поховзнуть ховзанням, вони відвернулися від тебе. 23 І вони виведуть до халдеїв твоїх жінок і твоїх дітей, і ти не спасешся, бо будеш схоплений рукою царя Вавилону, і це місто буде спалене. 24 І сказав йому цар: Хай людина не дізнається про ці слова, і ти не помреш. 25 І якщо володарі почують, що я з тобою говорив і придуть до тебе і скажуть тобі: Сповісти нам, що тобі сказав цар. Не скрий від нас, і тебе не забемо. І що тобі сказав цар? 26 І скажеш їм: Я кидаю моє милосердя перед очі царя, щоб мене не повернув до дому Йонатана, щоб там не вмерти. 27 І прийшли всі володарі до Єремії і запитали його, і він сповістив їм за всіма цими словами, які йому заповів цар. І вони замовкли, бо не почулося господне слово. 28 І Єремія сидів в дворі сторожі аж до часу коли захоплено Єрусалим.

39,1 І сталося, що в девятому році Седекії царя Юди в десятому місяці прибув Навуходносор цар Вавилону і вся його сила проти Єрусалиму і його окружили. 2 І в одинадцятому році Седекії в четвертому місяці в девятому (дні) місяця розбито місто. 3 І ввійшли всі володарі царя Вавилону і сіли в середній брамі, Наргасарасар, Самагот, Навусархасар, Навусаріс, Наргалсарасир, Равамаг і остали володарі царя Вавилону. 4 І післали і взяли Єремію з двору сторожі і дали його до Годолії сина Ахікама, сина Сафана. І вивели його, і він сів посеред народу. 5 І господне слово було до Єремії в дворі сторожі, кажучи: 6 Іди і скажи до Авдемелеха Етіюпця: Так сказав Господь Бог Ізраїля: Ось Я наношу мої слова на це місто на зло, і не на добро. 7 І спасу тебе в тому дні і не дам тебе в руки людей, яких ти боїшся їхнього лица. 8 Бо спасаючи, спасу тебе, і не впадеш від меча. І твоя душа буде як знахідка, бо ти на Мене поклав надію, говорить Господь.

40,1 Слово, що було від Господа до Єремії після того, як його відіслав Навузардан архімагир, що з Дами, коли взяв його в кайданах посеред відселення Юди, яких провадили до Вавилону. 2 І взяв його архімагир і сказав йому: Твій Господь Бог звістив це зло проти цього місця, 3 і Господь зробив (це), бо ви згрішили проти Нього і не послушалися його голосу. 4 Ось я тебе звільнив з кайданів, що на твоїх руках. Якщо добре перед тобою, щоб прийти зі мною до Вавилону, ходи, і покладу на тебе мої очі. 5 Якщо ж ні, піди і повернися до Годолії сина Ахікама, сина Сафана, якого цар Вавилону поставив в землі Юди, і жий з ним посеред народу в землі Юди. До всього, що добре в твоїх очах піти, піди. І архімагир дав йому дари і відіслав його. 6 І він прийшов до Годолія до Массифи і сів серед народу, що остався в землі. 7 І почули всі володарі сили, що в полі, вони і їхні мужі, бо цар Вавилону поставив Годолія в землі і підчинив йому їхніх мужів і жінок, яких не відселив до Вавилону. 8 І прийшов до Годолія до Массифи Ізмаїл

син Натанія, і Йоанан син Карія, і Сарей син Танаемета, і сини Офея Нетофатіям і Єзонія син Моохатія, вони і їхні мужі. 9 І Годолія поклявся їм і їхнім мужам кажучи: Не бійтеся лиця халдейських слуг. Поселіться в землі і працюйте на царя Вавилону, і вам буде краще. 10 І ось я сиджу перед вами в Массифі, щоб стояти перед лицем халдеїв, які прийдуть проти вас, і ви збирайте вино і овочі і олію і вкладайте до ваших посудин і жийте в містах, якими ви заволоділи. 11 І всі юдеї, що в моаві і в синів аммона і ті, що в Ідумеї, і ті, що в усій землі, почули, що цар Вавилону дав останок Юді, і що поставив над ними Годолія сина Ахікама, 12 І прийшли до Годолія до землі Юди до Массифи і зібрали вино і дуже багато овочів. 13 І Йоанан син Карія і всі володарі сили, що в полях, прийшли до Годолія до Массифи 14 і сказали йому: Чи знанням знаєш, що Веелія цар синів аммона післав до тебе Ісмаїла, щоб побити твою душу? І Годолій не повірив їм. 15 І Йоанан сказав Годолії потайки в Массифі: Я піду і побю Ісмаїла і хай ніхто не знає, щоб він не побив твою душу і не розсипав всього Юду, що зібрався до тебе, і згинуть остали Юди. 16 І сказав Годолій до Йоанана: Не вчиниш цього діла, бо ти говориш брехню про Ісмаїла.

41,1 І сталося, що сьомого місяця прийшов Ізмаїл син Натанія, сина Еласа, з царського роду і з ним десять мужів до Годолія до Массифи, і там разом зіли хліб. 2 І встав Ісмаїл і десять мужів, які з ним, і побили Годолія, якого поставив цар Вавилону над землею, 3 і всіх юдеїв, що були з ним в Массифі, і всіх халдеїв, що там знайшлися. 4 І сталося, що другого дня після того як він побив Годолію, і людина не взнала, 5 і прийшли мужі з Сихему і з Салиму і з Самарії, вісімдесять мужів, з оголеними бородами і роздертими плащами і бючись, і манаа і ладан в їхніх руках, щоб внести до господнього дому. 6 І на зустріч їм вийшов Ісмаїл. Вони йшли і плакали, і він сказав: Ввійдіть до Годолія. 7 І сталося, що як вони входили до середини міста, він їх зарізав (і вкинув) до криниці. 8 І там знайшлося десять мужів і вони сказали Ісмаїлові: Не забий нас, бо в нас є скарби в полі, пшениця і ячмінь, мед і олія. І він минув і не забив їх посеред їхніх братів. 9 І криниця, до якої Ісмаїл вкинув всіх, кого побив, це велика криниця, яку зробив цар Аса перед лицем Вааса царя Ізраїля. Її Ісмаїл наповнив побитими. 10 Й Ісмаїл відвернув весь нарід, що остався в Массифі, і дочок царя, яких архімагир підчинив Годолії синові Ахікама, і пішов на другий бік синів аммона. 11 І почув Йоанан син Карія і всі володарі сили, що з ним, все зло, яке зробив Ісмаїл. 12 І вони повели все їхнє військо і пішли воювати з ним і знайшли його при великій воді в Гаваоні. 13 І сталося, що коли весь нарід, що з Ісмаїлом, побачив Йоанана і з ним володарів сили, 14 вони і повернулися до Йоанана. 15 Й Ісмаїл спасся з вісьмома чоловіками і пішов до синів аммона. 16 І взяв Йоанан і всі володарі сили, що з ним, всіх осталих народу, яких повернув від Ісмаїла, мужів сильних в війні, і жінок, і осталих, і євнухів, яких повернув з Гаваона, 17 і вони пішли і сіли в Гавирот Хамаам, що коло Вифлеєму, щоб іти до Єгипту 18 з перед лиця халдеїв, бо налякалися їхнього лиця, бо Ісмаїл побив Годолія, якого цар Вавилону поставив в землі.

42,1 І прийшли всі володарі сили і Йоанан і Азарія, син Маасея, і весь нарід від малого і аж до великого 2 до пророка Єремії і йому сказали: Хай впаде наше милосердя перед твоїм лицем і помолися до твого Господа Бога за цих осталих, бо ми осталися нечисленні з численних, так як бачать твої очі. 3 І хай твій Господь Бог сповістить нам дорогу, якою підемо по ній, і слово, яке зробимо. 4 І сказав їм

Єремія: Я почув, ось я помолюся до нашого Господа Бога за вашими словами і буде, що слово, яке лиш відповідь Господь, сповіщу вам, не сховаю слово від вас. 5 І вони сказали Єремії: Хай Господь буде в нас за праведного і вірного свідка, якщо не зробимо згідно з усяким словом, яке лиш тобі Господь пішле до нас. 6 І якщо добре і якщо зле послухаємося голосу нашого Господа Бога, до Якого ми тебе посилаємо до Нього, щоб нам було краще, бо ми послухаємося голосу нашого Господа Бога. 7 І сталося, що по десяти днях було господне слово до Єремії. 8 І він закликав Йоанана і володарів сили і весь нарід від малого і аж до великого 9 і сказав їм: Так сказав Господь: 10 Якщо сидючи сидітимете в цій землі, збудую вас і не знищу, і вирощу вас і не виполю. Бо Я спинився від зла, яке Я вам вчинив. 11 Не бійтеся лица царя Вавилону, що його лица ви боїтеся. Не бійтеся, говорить Господь, бо Я є з вами, щоб визволити вас і спасти вас з його руки. 12 І дам вам милосердя і помилую вас і поверну вас у вашу землю. 13 І якщо ви скажете: Не сидітимемо в цій землі, щоб не послухатися господнього голосу, 14 бо ввійдемо до єгипетської землі і не побачимо війни і не почуємо голос труби і не голодуватимемо через хліби і там поселимося. 15 Через це послухайте господнє слово: Так сказав Господь: Якщо ви даєте ваше лице до Єгипту і ввійдете туди жити, 16 і буде, що меч, що його лица ви боїтеся, знайде вас в Єгипті, і голод, до якого ви маєте слово від його лица, захопить вас в Єгипті, і там помрете. 17 І буде, що всі люди, і всі чужинці, які кладуть їхнє лице на єгипетську землю, щоб там жити, зникнуть від меча і від голоду, і з них не буде ніхто, що спасається від зла, яке Я на них наводжу. 18 Бо так сказав Господь: Так як мій гнів впав на тих, що живуть в Єрусалимі, так впаде мій гнів на вас, як ви входите до Єгипту, і станете непрохідними і підчиненими і прокляттям і на пониження і більше ніколи не побачите цього місця. 19 Те, що сказав Господь для вас, що осталися з Юди: Не входьте до Єгипту, і тепер знаючи знайте 20 бо ви вчинили зло вашим душам, виславши мене, кажучи: Помолися за нас до Господа, і зробимо згідно з усім, що лиш тобі скаже Господь. 21 І ви не послухалися голосу Господа, Який післав мене до вас. 22 І тепер мечем і голодом пропадете в місці, куди ви забажали ввійти туди жити.

43,1 І сталося, що як Єремія перестав говорити до народу всі господні слова, які йому Господь післав до них, всі ці слова, 2 і сказав Азарія син Маасея, і Йоанан син Карія, і всі мужі, що промовили до Єремії, кажучи: Брехня, тебе не післав Господь говорити до нас: Не ввійдете до Єгипту, щоб там жити, 3 але лиш Варух син Нирія підштовхує тебе проти нас, щоб ти дав нас в руки халдеїв, щоб нас забити і відселити нас до Вавилону. 4 І не послухався Йоанан і всі володарі сили і весь нарід голосу Господа, щоб жити в землі Юди. 5 І взяв Йоанан і всі володарі сили всіх осталих Юди, що повернулися, щоб жити в землі, 6 сильних мужів і жінок і осталих і дочок царя і душі, які залишив Навузардан з Годолієм сином Ахікама, і пророка Єремію і Варуха сина Нирія, 7 і ввійшли до Єгипту, бо не послухалися господнього голосу. І вони ввійшли до Тафни. 8 І було господнє слово до Єремії в Тафні, кажучи: 9 Візьми собі велике каміння і сховай їх в передверях дому Фараона в Тафні перед очима мужів Юди 10 і скажеш: Так сказав Господь: Ось Я посилаю і приведу Навуходносора царя Вавилону, і він поставить свій престіл на цьому камінні, яке ти сховав, і підніме на них свою зброю, 11 і ввійде і побе єгипетську землю, яких на смерть, на смерть, і яких на відселення, на відселення, і яких під

меч, під меч. 12 І запалить огонь в домах їхніх богів і спалить їх і відселить їх і знищить єгипетську землю, так як пастух нищить свій плащ, і вийде в мирі. 13 І розібере стовпи Еліополя, що в Оні, і огнем спалить їхні дома.

44,1 Слово, що було до Єремії для всіх юдеїв, що живуть в Єгипті і для тих, що сидять в Магдолі і в Тафні і в землі Патура, кажучи: 2 Так сказав Господь Бог Ізраїля: Ви побачили все зло, яке Я навів на Єрусалим і на міста Юди, і ось вони опустіли від мешканців 3 від лиця їхньої злоби, яку зробили, щоб огірчити мене, ідучи, щоб приносити ладан іншим богам, яких ви не знали. 4 І Я післав до вас моїх рабів пророків вранці, і Я післав, кажучи: Не чиніть це гикде діло, яке Я зненавидів. 5 І вони не послушалися і не нахилили їхнє ухо, щоб відвернутися від їхнього зла, щоб не приносити ладан іншим богам. 6 І мій гнів і моя лють впали і запалало в містах Юди і поза Єрусалимом, і були на спустошення і на непрохідність аж до цього дня. 7 І тепер, так сказав Господь Вседержитель: Чому ви робите велике зло проти ваших душ, щоб відрубати в вас чоловіка і жінку, немовля і дитину з посеред Юди, щоб не остався в вас ніхто, 8 щоб огірчити Мене ділами ваших рук, приносити ладан іншим богам в єгипетській землі, до якої ви ввійшли, щоб там поселитися, щоб ви були відтяти, і щоб ви стали прокляттям і погордою між народами землі? 9 Чи ви забули зла ваших батьків і зла царів Юди і зла ваших володарів і зла ваших жінок, які вони зробили в землі Юди і поза Єрусалимом? 10 І не спинилися аж до цього дня і не сприйняли моїх приписів, які Я дав перед лицем їхніх батьків. 11 Через це так сказав Господь: Ось Я ставлю мое лице, 12 щоб вигубити всіх осталих, що в Єгипті, і впадуть від меча і зникнуть від голоду, від малого аж до великого, і будуть на зневагу і на знищення і на прокляття. 13 І навідаюся до тих, що сидять в Єгипті, так як Я навідався до Єрусалиму мечем і голодом, 14 і не буде того, хто спасається, нікого з осталих Юди, що мешкають в єгипетській землі, щоб повернутися до землі Юди, на яку вони надіються своїми душами, щоб туди повернутися. Не повернетесь, але хіба ті, що спаслися. 15 І відповіли Єремії всі мужі, які знали, що їхні жінкиносять ладан іншим богам і всі жінки, великий збір, і ввесь нарід, що сиділи в єгипетській землі в Патурі, кажучи: 16 Слово, яке ти сказав до нас іменем Господа, не послухаємося тебе, 17 бо чинячи чинитимемо всяке слово, яке вийде з наших уст, щоб приносити ладан цариці неба і робити їй поливання поливань, так як зробили ми і наші батьки і наші царі і наші володарі в містах Юди і поза Єрусалимом, і ми наситилися хлібами і нам було добре і ми не знали зла. 18 І як ми оставили приносити ладан цариці неба, ми всі понижені і зникли від меча і від голоду. 19 І коли ми приносили ладан цариці неба і вилили їй поливання, чи ми зробили без наших мужів для неї паланиці і вилили їй поливання? 20 І сказав Єремія всьому народові, сильним і жінкам і всьому народові, що відповідали йому слова, кажучи: 21 Чи Господь не згадав ладан, який ви приносили в містах Юди і поза Єрусалимом, ви і ваші батьки і ваші царі і ваші володарі і нарід землі, і Йому прийшло на серце? 22 І Господь більше не зміг стерпіти від лиця погані ваших діл, від гидот, які ви зробили, і ваша земля стала опустілою і непрохідною і проклятою до цього дня 23 від лиця того, що ви приносили ладан, і того, що ви згрішили проти Господа і не послушалися господнього голосу і не ходили за його приписами і в його законі і в його свідченнях, і вас захопило це зло. 24 І сказав Єремія народові і жінкам: Послухайте слово Господа. 25 Так сказав Господь Бог Ізраїля: Ви жінки сказали вашими устами

і сповнили вашими руками, кажучи: Чинячи чинитимемо наші визнання, які ми визнавали, щоб приносити ладан цариці неба і виливати їй поливання. Остаючись, останьтеся у ваших визнаннях і чинячи чиніть. 26 Через це послухайте господне слово, весь Юдо, що сидите в єгипетській землі: Ось Я поклявся моїм великим іменем, сказав Господь, якщо ще буде моє ім'я в устах всього Юди, щоб сказати: Живе Господь, в усій єгипетській землі. 27 Бо ось Я чуваю над ними, щоб їм зробити зло і не вчинити добро, і зникнуть весь Юда, ті, що живуть в єгипетській землі, від меча і від голоду, аж доки не зникнуть. 28 І ті, що спасуться від меча, повернуться до землі Юди малі числом, і остали з Юди, ті, що є в єгипетській землі, щоб там жити, пізнають чие останнє слово. 29 І це вам знак, що Я навідаюся до вас на зло: 30 Так сказав Господь: Ось Я даю Уарфрія царя Єгипту в руки його ворога і в руки тих, що шукають його душу, так як Я дав Седекію царя Юди в руки Навуходоносора царя Вавилону його ворога і того, що шукав його душу.

45,1 Слово, яке пророк Єремія сказав до Варуха сина Нирія, коли він записав ці слова в книзі з уст Єремія в четвертому році Йоакима сина Йосії царя Юди. 2 Так сказав Господь про тебе Варухе: 3 Томущо ти сказав: Горе мені, горе мені, бо Господь додав клопіт до мого труду, я спав зі стогоном, я не знайшов спочинку, 4 скажи йому: Так сказав Господь: Ось тих, кого Я збудував, Я нищу, і яких Я насадив, Я виполую. 5 І ти шукаєш для себе великого. Ти не шукай, бо ось Я наводжу зло на всяке тіло, говорить Господь, і дам твою душу як знахідку в кожному місці, куди лиш підеш туди.

46,1 На початку, як царював цар Седекія, було таке слово про Елам. 2 Єгиптові проти сили Фараона Нехао царя Єгипту, який був при ріці Евфраті в Хархамісі, якого побив Навуходоносор цар Вавилону в четвертому році Йоакима, царя Юди. 3 Візьміть зброю і щити і приведіть до бою. 4 Засідлайте коней, сядьте вершники, і станьте у ваших шоломах. Поставте списи і зодягніть ваші броні. 5 Як то, що вони бояться і відходять взад? Томущо їхні сильні стружені. Втечею втекли і не повернулися окружені звідусіль, говорить Господь. 6 Хай не втікає швидкий, і хай сильний не спасеться. На півночі при Евфраті ослабли, впали. 7 Хто цей, що підійде як ріка, і пішле воду хвилями як ріки? 8 Вода Єгипту підніметься як ріка, і він сказав: Піду і покрию землю і знищу тих, що на ній живуть. 9 Сядьте на коні, приготуйте колісниці. Вийдіть бійці етіопці і лівійці озброєні щитами. І людійці, візьміть, натягніть лук. 10 І той день для нашого Господа Бога день пімсти, щоб пімстити своїх ворогів, і господний меч пожере і насититься і опяніє від їхньої крові, бо жертва Господеві від північної землі при ріці Евфрат. 11 Піді Галааде, і візьми масть для дівчини, дочки Єгипту. Надармо помножив ти свої ліки, тобі немає користи. 12 Народи почули твій голос, і земля наповнилася твоїм криком, бо боець ослаб проти бійця, разом оба впали.

13 Те, що Господь сказав рукою Єремії, щоб цар Вавилону пішов побити єгипетську землю. 14 Сповістіть в Магдолоні і сповістіть в Мемфісі, скажіть: Встань і приготися, бо меч пожер твої дерева. 15 Чому втік Апіс? Твоє вибране теля не осталося, бо Господь його ослабив. 16 І твоє множество послабло і впало, і кожний говорив до свого ближнього: Встаньмо і повернімся до нашого народу, до нашої батьківщини, від лиця грецького меча. 17 Назвіть ім'я Фараона Нехао царя Єгипту: Саон есві емоид. 18 Живу Я, говорить Господь Бог, бо прийде так як Ітавурій в горах і як Кармил в морі. 19 Зроби собі посуд відселення, ти, що живеш, дочко

Єгипту, бо Мемфіс буде на знищення і буде спалений, щоб не було в ньому жителів. 20 Єгипет прикрашене теля, на нього прийшло знищення з півночі. 21 І його найманці в ньому як годовані телята, тому то й вони відвернулися і однодушно втекли, не встоялися, бо на них прийшов день знищення і час їхньої пімсти. 22 Голос наче змії, що сичить, бо підуть по піску. Прийдуть проти нього з сокирами як ті, що рубають дерева. 23 Вирубають його ліс, говорить Господь, бо не опишеться (їх число), бо він буде численніший від саранчати, і їм немає числа. 24 Завстидалася дочка Єгипту, вона видана в руки народу з півночі. 25 Ось Я пімщу Амона його сина на Фараоні і на тих, що на нього надіються. 27 Ти ж не бійся, мій рабе Якове, ані не лякайся, Ізраїлю, тому що ось Я спасаю тебе здалека і твоє насіння з землі їхнього полону, і повернеться Яків і буде в спокою і спатиме, і не буде того, хто його клопоче. 28 Не бійся, мій рабе Якове, говорить Господь, бо Я з тобою. Бо зроблю завершення в кожному народі, до яких Я тебе туди вигнав, тобі ж не дам пропасти. І напоумлю тебе на суд і не зроблю тебе невинним.

47,1 Проти чужинців (Филистимлян). 2 Так говорить Господь: Ось води приходять з півночі і будуть рікою, що заливає, і залиє землю і її повноту, місто і тих, що в нім живуть. І закричать люди і закричать всі, що живуть на землі. 3 Від голосу його навали, від зброї його ніг і від трясіння його колісниць, звуку його коліс, не повернулися батьки до своїх синів через ослаблення їхніх рук 4 в день, що приходить, щоб знищити всіх чужинців. І вигублю Тир і Сидон і всіх осталих їхніх союзників, бо Господь вигубить осталих з островів. 5 Приходить лисина на Газу, відкинений Аскалон і остали Енакіма. Аж доки рубатимеш, 6 мече Господній? Аж доки не замовкаєш? Повернися до твоєї піхви, спочинь і будь піднесений. 7 Як він спочине? І Господь йому заповів піднятися проти Аскалону і проти тих, що на побережжі, проти осталих.

48,1 Для моава. Так сказав Господь: Горе на Навама бо він згинув. Захоплено Каріятем, завстиджений Амасагав і Атат. 2 Немає вже вилікування моавові, в Есевоні задумано зло проти нього. Ми його вирубали з посеред народів, і гинучи загине, за тобою піде меч. 3 Бо голос тих, що закричали з Оронема, згуба і велике побиття. 4 Розбитий моав, сповістить в Зогорі. 5 Бо Алаот наповнено плачем, він піде плачучи дорогою Оронема, ви почули плач побиття. 6 Втікайте і спасіть ваші душі і будете як дикий осел в пустині. 7 Тому що ти поклав надію на твої оборони, і ти будеш захоплений. І Хамос піде в переселення, його священники і його володарі разом. 8 І прийде знищення на всяке місто, воно не спасеться, і двір буде знищений, і рівнина буде знищена, так як сказав Господь. 9 Дайте знаки моавові, бо буде діткнений дотиком, і всі його міста стануть непрохідними. Звідки в ньому мешканець? 10 Проклятий той, хто недбайливо чинить господні діла, що витягає свій меч від крові. 11 Спинився моав від дитинства і поклав надію на свою славу, не наливав з посуду до посуду і в відселення не пішов. Через це став в ньому його смак, і його запах не пропав. 12 Через це ось приходять дні, говорить Господь, і пішлю йому тих, що нахиляють, і нагнуть його і роздроблять його посуд і вилиють його напиток. 13 І моав завстидається Хамоса, так як дім Ізраїля завстидався Ветила, вони, які надіялися на них. 14 Як скажете: Ми сильні і людина сильна до воєнних діл? 15 Знищений моав, його місто, і його вибрана молодь пішла на заріз. 16 Близько день моава, щоб прийти, і його зло дуже швидке. 17 Кивайте йому, всі, що довкруги нього, всі, що бачите його імя. Скажіть: Як розломлено славному

палицю, палицю величності. 18 Зійди від слави і сядь в мокроті, сидячи побивайся, бо знищено моав, прийшов на тебе той, хто розбиває твої твердині. 19 Стій на дорозі і гляди, ти, що сидиш в Ароирі, і запитай того, хто втікає і спасається і скажи: Що сталося? 20 Завстиджений моав, бо розбитий. Закричи і заголоси, сповісти в Арноні, що моав згинув. 21 І суд приходить на землю Місора на Хелона і на Рефаса і на Мофаата 22 і на Девона і на Навава і на дім Девлатема 23 і на Карятем і на дім Гамола і на дім Маона 24 і на Каріот і на Восора і на всі далекі і близькі міста моава. 25 Розбитий ріг моава, і його рука розломлена. 26 Упийте його, бо він звеличився проти Господа. І моав заплеще своїми руками і на сміх буде і він. 27 І чи не на посміховисько тобі був Ізраїль? Чи був знайдений між твоїми крадежами, що ти воював проти нього? 28 Ті, що живуть в моаві, оставили міста і поселилися в скелях, стали наче голубки, що гніздяться на скелях при устях печері. 29 Я почув гордість моава, він дуже згордів своєю гордістю і своєю зарозумілістю, і його серце піднялося. 30 Я ж пізнав його діла. Чи йому не досить? Чи не так вчинив? 31 Через це закричіть на моава звідусіль, закричіть на виснажених мужів Кір Адас. 32 За плачем Язера тобі заплачу, винограднику Севима. Твої галузки перейшли море, торкнулися міст Язера. На твій овоч, на твій збір впало знищення. 33 Усунено веселість і радість з моавитської землі, і вино було в твоїх точилах. Вранці не топтали, ані ввечорі, не зробили ввечорі. 34 Від крику Есевона аж до Елеала їхні міста видали свій голос, від Зогора аж до Оронема і Агела Салісія, бо і вода Невріма буде висушена. 35 І знищу моав, говорить Господь, що йде до жертівника і приносить ладан своїм богам. 36 Через це моє серце моавом заграє наче сопілкою, моє серце проти людей Кір Адаса, заграє наче сопілкою. Через це що він зберіг, воно згинувало [від людини.] 37 Всяку голову в кожному місці оголять, і всякі пагони будуть оголені, і всі руки битимуть себе, і на всякому бедрі (буде) мішок. 38 І на всіх дахах моава і на його улицах (буде плач), бо Я розбив, говорить Господь, як глиняний посуд, який є непотребом. 39 Як він змінився. Як моав повернув плечі. Моав завстидався і став посміховищем і на злість всім довкруги нього. 40 Бо так сказав Господь: 41 Забрано Аккаріот, і твердині забрані. 42 І моав гине від натовпу, бо звеличився проти Господа. 43 Пастка і страх і яма на тебе, що сидиш в моаві. 44 Хто втікає від лица страху впаде в яму, і хто виходить з ями, буде схоплений в пастці, бо Я це наведу на моава в році їхніх відвідин.

49,1 Синам аммона. Так сказав Господь: Чи немає синів в Ізраїлі, чи немає в них наслідника? Чому Мелхол захопив Галаад, і їхній нарід поселився в їхніх містах? 2 Через це ось приходять дні, говорить Господь, і в Равваті дам почути воєнний заколот, і стануть непрохідною (землею) і на знищення, і його жертівники будуть спалені огнем, й Ізраїль візьме свою владу. 3 Закричи, Есевоне, бо знищено Гаї. Закричіть, дочки Раввата, підпережіться мішками і плачте, бо Мелхол, піде в відселення, його священники і його володарі разом. 4 Чому радієш рівнинами, нещасна дочко, що надієшся на свої скарби, що говориш: Хто на мене найде? 5 Ось Я несу на тебе страх з усієї твоєї околиці, сказав Господь, і розсієтесь кожний перед своїм лицем, і не буде того, хто збирає.

49,7 До Ідумеї. Так говорить Господь: Немає більше мудрости в Темані, пропала рада в мудрих, відійшла їхня мудрість, 8 обманене їхнє лице. Копайте для помешкання, ви що живете в Дедані, бо тяжке він зробив. Я навів на нього в часі, в якому Я його відвідав. 9 Бо прийшли збирачі, які не залишать тобі відпадків. Як

зłodії вночі наладуть свою руку. 10 Бо Я скинув Ісава, відкрив їхнє скрите, не можуть сховатися. Згинули під рукою свого брата і свого сусіда, і не має 11 остатися твій сирота, щоб жив, і вдови на мене поклали надію. 12 Бо так говорить Господь: Для яких не було закону пити чашу, вони випили. І ти не будеш невинний. 13 Бо Я поклявся Собою, говорить Господь, бо непрохідною і зневаженою і проклятою (землею) будеш посеред нього, і всі її міста будуть пусті на віки. 14 Я почув чутку від Господа, і післав послів до народів: Зберіться і станьте проти неї, підніміться на війну. 15 Малим поставив Я тебе в народах, зненавидженим в людях. 16 Твоя забава тебе наздігнала, розгнузданість твого серця розбило щілини каміння, захопило силу високого горба. Бо він підняв своє гніздо вгору як орел, звідти тебе скину. 17 Й Ідумея буде непрохідною, кожний хто нею проходить засичить. 18 Так як знищено Содому і Гоморру і його околиці, сказав Господь Вседержитель, там людина не осяде, і там не заселиться людський син. 19 Ось вийде так як лев з посеред Йордану на місце Етана, бо швидко пімщу їх проти неї. І над нею наставите молодь. Бо хто такий як Я? І хто мені протиставитиметься? І хто цей пастир, який стане перед моїм лицем? 20 Через це послухайте господню раду, яку Він вравив проти Ідумеї, і його задум, який Він задумав проти тих, що живуть в Темані: Хіба не зметені будуть найменші з овець, хіба не стане в неї непрохідним їхнє помешкання. 21 Бо земля налякалася від голосу їхнього падіння, і зачули крик в морі Суф. 22 Ось погляне так як лев, і простягне крила над його твердинями. І в тому дні серце сильних Ідумеї буде як серце жінки, що має болі родів.

49,23 Для Дамаску. Завстидався Імат і Арфад, бо почули погану чутку. Жахнулися, розлостилися, не можуть спочити. 24 Послаб Дамаск, повернувся до втечі, його охопило тремтіння. 25 Як він не оставив хвалене місто, оселю, яку Я полюбив? 26 Через це впаде молодь на твоїх рівнинах, і всі твої військові мужі впадуть, говорить Господь. 27 І запалю огонь в мурі Дамаску, і він пожере дороги сина Адера.

49,28 Кидарові, цариці двору, яку побив Навуходносор цар Вавилону. Так сказав Господь: Встаньте і підіть на Кидар і наповніть синів Кедему страхом. 29 Їхні шатра і їхні вівці будуть забрані, їхня одіж і весь їхній посуд і їхніх ослів собі заберуть. І накличете на них знищення докруги. 30 Дуже втікайте, викопайте (копанки) на помешкання, ви, що сидите в дворі, бо проти вас вравив цар Вавилону раду і задумав проти вас задум. 31 Встань і піди проти народу, що спокійно сидить в спокою, в яких немає дверей, ані замків, ані засувів, самі мешкають. 32 І їхні верблюди будуть на розграблення і множество їхньої скотини на знищення. І розвію їх всяким духом обстриженими перед їхнім лицем, з усякого іншого їхнього боку нанесу їхню втечу, сказав Господь. 33 І двір буде на поселення горобців і непрохідним на віки, там людина не поселиться, і там не замешкає син, що родиться.

49,34 Те, що пророкував Єремія проти народів Елама. 35 Так говорить Господь: Хай зломиться лук Елама, вершина їхньої влади. 36 І наведу на Елам чотири вітри з чотирьох кінців неба і розсію їх всіма цими вітрами, і не буде народу, куди не підуть вигнанці Елама. 37 І налякаю їх перед їхніми ворогами, що шукають їхню душу, і наведу на них зло за гнівом моєї люті і нашлю на них мій меч аж доки їх не

вигублю. 38 І поставлю мій престіл в Еламі і пішлю звідти царя і вельмож. 39 І буде, що в кінці днів поверну полон Еламу, говорить Господь.

50,1 Господне слово, яке Він сказав проти Вавилону. 2 Сповістять між народами і явим зробіть і не сховайте, скажіть: Взятий Вавилон, завстиджений безстрашний Вил, розкішна Мародах видана. 3 Бо прийшов на неї нарід з півночі. Цей поставить її землю на знищення, і в ній не буде мешканця від людини і аж до скотини. 4 В тих днях і в тому часі придуть сини Ізраїля, разом вони і сини Юди. Ідучи і плачучи підуть шукаючи свого Господа Бога. 5 Випитають дорогу аж до Сіону, бо туди дадуть своє лице. І підуть і втечуть до Господа Бога, бо вічний завіт не забудеться. 6 Мій нарід став вигубленими вівцями, їхні пастирі викинули їх, на горах дали їм заблудити, з гір вони пішли до горбів, забули своє ложе. 7 Всі, що їх знаходять, їх вигублюють, їхні вороги сказали: Не оставимо їх. Томущо згрішили проти Господа. Пасовисько праведності тому, що збирає їхніх батьків. 8 Відчужіться з посеред Вавилону і від землі халдеїв і вийдіть і станьте як змії перед лицем овець. 9 Бо ось Я піднімаю збори народів з північної землі проти Вавилону, і встануть в лави проти нього. Там він буде схоплений, як стріла вправного бійця порожною не повернеться. 10 І Халдея буде на розграблення, всі, що її граблять наситяться. 11 Бо ви зраділи і вихвалювалися розграблюючи моє насліддя, томущо ви скакали як телята в траві і кололися рогами як бики. 12 Дуже завстиджена ваша матір, матір для добра, вона остання з народів, спустошена. 13 Від господнього гніву не буде поселена і буде вся на знищення, і кожний, що проходить через Вавилон, буде засмучений і засичать над всією його раною. 14 Станьте в лави проти Вавилону докруги всі, що натягаєте лук. Стріляйте проти нього, не щадіть ваших стріл. 15 Заплескайте проти нього. Ослабили його руки, впали його оборони, і його мур розвалений. Бо пімста від Бога, мстить проти нього. Зробіть йому так як він зробив. 16 Вигубіть насіння з Вавилону і того, хто держить серпа в часі жнив. Від лица грецького меча кожний повернеться до свого народу і кожний втече до своєї землі. 17 Ізраїль заблукана вівця, вовки його вигнали. Першим зів його цар Ассирії і ось його кості останній - цар Вавилону. 18 Через це так говорить Господь: Ось Я пімщу на царі Вавилону і на його землі, так як Я пімстив на царі Ассура. 19 І поверну Ізраїль до його пасовиська, і пастиметься в Кармили і в горі Ефраїма і в Галааді, і його душа насититься. 20 В тих днях і в тому часі шукатимуть неправедності Ізраїля, і не буде, і гріхів Юди і не знайдуться, бо буду милосердним до тих, що осталися на землі, говорить Господь. 21 Гірко піди на нього і на тих, що живуть в ньому. Пімсти, мече, і вигуби, говорить Господь, і чини за всім, що Я тобі заповідаю. 22 Голос війни і велике побиття в землі халдеїв. 23 Як розбитий і розторощений молот всієї землі? Як Вавилон став знищеним в народах? 24 Прийдуть на тебе, і захоплений будеш, Вавилоне, і не визнаєш. Тебе знайдено і ти захоплений, бо ти противився Господеві. 25 Господь відкрив свій скарб і виніс посуд свого гніву, бо діло Господеві Богові в землі халдеїв, 26 бо прийшли її часи. Відкрийте його скрабниці, обшукайте його як печеру і вигубіть його, хай не останеться йому залишок. 27 Висушіть всі його плоди, і хай підуть на заріз. Горе їм, бо приходить їхній день і час їхньої пімсти. 28 Голос втікачів і тих, що спаслися з землі Вавилону, щоб сповістити в Сіоні пімсту від нашого Господа Бога. 29 Скличте численних проти Вавилону, кожного, що натягає лук. Станьте в лави проти нього докруги, щоб в ньому не було того, хто спасається. Віддайте йому за

його ділами, за всім, що він зробив, зробіть йому, бо він повстав проти Господа Бога святого Ізраїля. 30 Через це впадуть його молоді на його дорогах, і всі його військові мужі будуть скинені, сказав Господь. 31 Ось Я проти тебе зарозумілого, говорить Господь, бо приходить твій день і час твоєї пімсти. 32 І знеможе твоя гордість і впаде, і не буде того, хто його піднімає. І запалю огонь в його лісі, і він пожере все, що довкруги нього. 33 Так говорить Господь: Сини Ізраїля і сини Юди разом були пригноблені, всі що їх полонили, їх пригнобили, бо не забажали їх відіслати. 34 І хто їх визволяє - Сильний, Господь Вседержитель Йому імя. Він судить суд проти тих, що Йому протиставляться, щоб знищити землю, і розгнівить тих, що живуть в Вавилоні. 35 Меч проти халдеїв і проти тих, що живуть в Вавилоні, і проти його вельмож і проти його розумних. 36 Меч проти його бійців, і послабнуть. 37 Меч проти їхніх коней і проти їхніх колісниць. Меч проти їхніх бійців і проти замішаних, що посеред нього, і вони будуть наче жінки. Меч проти його скарбів, і вони будуть розсіяні. 38 Проти його води і вони завстидаються, бо це земля бовванів, і в островах де вихвалювалися. 39 Через це привиди замешкають в островах і замешкають в ньому дочки серенів. Не буде більше на віки заселеним. 40 Так як Бог знищив Содому і Гоморру і тих, що жили коло них, сказав Господь, там людина не замешкає, і людський син там не поселиться. 41 Ось приходить нарід з півночі, і великий нарід і численні царі підведуться з кінця землі, 42 що мають лук і меч. Він страшний і не помилує. Їхній голос звучить як море, вони їздитимуть озброєні на коннях наче огонь на війну проти тебе, дочко Вавилону. 43 Цар Вавилону почув чутку про них, і послабли його руки. Його охопив смуток, болі наче тієї, що родить. 44 Ось підніметься з Йордану до Етама наче лев, бо швидко пімшу їх від нього і кожного молодого поставлю проти нього. Бо хто такий як Я? І хто мені протиставитиметься? І хто цей пастир, який стане перед моїм лицем? 45 Через це послухайте господню раду, яку Він радить проти Вавилону, і його задуми, які Він задумав проти поселення халдеїв. Хіба не будуть знищені ягнята їхніх овець, хіба не буде вигублене їхнє стадо. 46 Бо земля затрясється від голосу здобуття Вавилону, і в народах почується крик.

51,1 Так говорить Господь: Ось Я піднімаю проти Вавилону і проти поселених халдеїв пекучий нищівний вітер. 2 І пішлю проти Вавилону жорстоких людей, і вони його зневажать і вигублять його землю. Горе проти Вавилону довкруги в дні його зла. 3 Хай лучник натягає свій лук і хай накладе зброю той, в кого є в нього, не щадить його молодих і вигубить всю його силу, 4 і впадуть ранені в землі халдеїв і прошиті зі зовні в нього. 5 Томущо Ізраїль і Юда не став вдовою від їхнього Бога, а від Господа Вседержителя. Бо їхня земля наповнилася неправедности від святих Ізраїля. 6 Втікайте з посеред Вавилону і спасіть кожний свою душу, і не будьте відкинені в її неправедності, бо час його пімсти є від Господа, Він віддає йому віддачу. 7 Вавилон золота чаша в руці Господа, що п'яною чинить всю землю. Від його вина напилися народи, через це захиталися. 8 І нагло впав Вавилон і став розбитим. Оплакуйте його, візьміть масть для його знищення, чи якомсь виздоровіє. 9 Ми лікували Вавилон, і він не виздоровів. Ми його оставили і відійшли кожний до своєї землі, бо наблизився до неба його суд, піднявся аж до звезд. 10 Господь виніс свій суд. Ходить і сповістимо в Сіоні діла нашого Господа Бога. 11 Приготуйте стріли, наповніть сагайдаки. Господь підняв дух царя мидів, бо його гнів проти Вавилону, щоб його вигубити, бо пімста господня, пімста його храму. 12

На стінах Вавилону підніміть знак, поставте сагайдаки, підніміть сторож, приготуйте зброю, бо Господь взяв в руки і зробить те, що сказав проти тих, що жувуть у Вавилоні, 13 що живе на великих водах і на множестві своїх скарбів. Поправді твій кінець приходить до твого подолка. 14 Бо Господь поклявся своїм раменом: Бо Я наповню тебе людьми наче саранчам, і закричать проти тебе ті, що приходять. 15 Той Хто робить землю своєю силою, приготує вселенну у своїй мудрості, у своїм розумі простягнув небо, 16 голосом поставив шум води в небі і навів хмари з кінця землі, зробив блискавки на дощ і вивів світло зі своїх скарбниць. 17 Кожна людина стала нерозумною від розуму, кожний золотар засоромився від своїх різьб, бо брехливо вирізьбили, немає в них духа. 18 Безумним є, діла глуму, в часі своїх відвідин згинуть. 19 Не така частина Якова, бо Той, Хто створив все, Він є його насліддям, Господь Йому імя. 20 Ти мені розкидаєш воєнну зброю, і Я розкину в тобі народи і вигублю царів з тебе, 21 і розкину в тобі коня і його вершника і розсію в тобі колісницю і їхніх вершників, 22 і розсію в тобі молодого і дівчину, і розсію в тобі мужа і жінку, 23 і розсію в тобі пастиря і його стадо, і розсію в тобі рільника і його різьництво і розсію в тобі володарів і вождів. 24 І віддам Вавилоні і всім, поселеним халдеям всі їхні зла, які вони вчинили проти Сіону перед вашими очима, говорить Господь. 25 Ось Я проти тебе, знищена гора, що знищила всю землю, і простягну мою руку проти тебе і скину тебе з каменя і дам тебе як спалену гору, 26 і не візьмуть з тебе каменя на кут і камінь на основу, бо будеш на знищення на віки, говорить Господь. 27 Підніміть знак на землі, затрубите трубою в народах, освятите проти нього народи, скличте проти нього царства Арапет від мене і Асханазів, поставте проти нього воєнні машини, підніміть проти нього коня як саранча множеством. 28 Освятите проти нього народи, царя мидів і (царів) всієї землі, його володарів і всіх його вождів. 29 Затряслася і заболіла земля, томущо господній задум повстав проти Вавилону, щоб покласти землю Вавилону на знищення і її не заселити. 30 Вавилонський вояк перестав воювати, сидітимуть там в облозі, їхня сила зранена, стали наче жінки, його поселення спалені, його засуви розбиті. 31 Переслідувач на зустріч переслідувача переслідуватиме і вісник на зустріч вісникові, щоб звістити цареві Вавилону, що його місто забране. 32 Від кінців його проходи були забрані, і їхні складові часті спалені огнем, і його мужі вояки виходять. 33 Томущо так говорить Господь: Доми царя Вавилону будуть змолочені як тік в пору. Ще трохи і прийдуть його жнива. 34 Він мене пожер, мене розділив, мене захопив легкий посуд Навуходносор цар Вавилону. Поглинув мене як дракон, наповнив своє черево моєю їжею. 35 Мене вигнали. Мої клопоти і мої труднощі до Вавилону, скаже той, хто живе в Сіоні, і моя кров на поселених халдеїв, скаже Єрусалим. 36 Через це так говорить Господь: Ось Я судитиму твого ворога і пімщу твою пімсту і спустошу його море і висушу його джерело, 37 і Вавилон буде на знищення і не буде поселений. 38 Разом встали як леви і як левенята левів. 39 В їхній горячі Я дам їм напиться і упою їх, щоб заснули і спали вічним сном і не встали, говорить Господь. 40 Зведу їх як ягнят на заріз і як баранів з козенятами. 41 Як зловилася і схоплена була похвала всієї землі? Як став Вавилон на знищення в народах. 42 Прийшло море на Вавилон в шумі своїх хвиль, і він був покритий. 43 Його міста стали безводною і непрохідною землею, в ній ніхто не замешкає, ані в ній не осяде людський син. 44 І пімщу на Вавилоні і виведу те, що він пожер, з його уст, і

більше до нього не зберуться народи. 49 І в Вавилоні впадуть ранені всієї землі. 50 Спасенні з землі, підіть і не стійте. Ви, що далеко, згадайте Господа, і хай Єрусалим ввійде на ваше серце. 51 Ми завстидалися, бо ми почули нашу зневагу, беззаконня покрило наше лице, чужинець ввійшов до наших святощів, до дому Господа. 52 Ось через це приходять дні, говорить Господь, і пімщуся на його бовванах, і ранені впадуть в усій його землі. 53 Бо якщо Вавилон підніметься як небо, і якщо скріпиться висота його сили, від Мене прийдуть ті, що його вигублюють, говорить Господь. 54 Голос крику в Вавилоні, і велике розбиття в землі халдеїв, 55 бо Господь знищив Вавилон і вигубив з нього великий голос, що шумить як великі води, Він дав його голос на вигублення. 56 Бо на Вавилон прийшов клопіт, схоплені його бійці, їхній лук переляканий, бо Бог їм віддає, Господь йому віддає відплату. 57 І Він пянством напоїть їхніх володарів і їхніх мудрих і їхніх вождів, говорить цар, Господь Вседержитель імя Йому. 58 Так говорить Господь: Стіни Вавилону поширилися, знищенням буде знищеним, і його високі брами будуть спалені, і народи не трудитимуться на дармо, і народи ослабнуть у владі.

59 Слово яке Господь заповів пророкові Єремії сказати Сараєві, синові Нирія, синові Маасея, коли він ішов від Седекії царя Юди до Вавилону в четвертому році його царства, і Сарея володар над дарами. 60 І Єремія написав все зло, яке прийде на Вавилон, в одну книгу, всі ці записані слова про Вавилон. 61 І сказав Єремія до Сарея: Коли прийдеш до Вавилону, і побачиш і прочитаєш всі ці слова 62 і скажеш: Господи Господи, Ти висказався проти цього місця, щоб його знищити і щоб не було в ньому тих, що живуть, від людини аж до скотини, бо знищення буде на віки. 63 І буде коли перестанеш читати цю книгу, і привяжеш до неї камінь і вкинеш її посеред Евфрату 64 і скажеш: Так потоне Вавилон і не встане через лице халдеїв, яких Я на нього наводжу.

52,1 Як був двадцять перший рік Седекії в його царюванні, і одинадцять літ він царював в Єрусалимі, й імя його матері Амїтал, дочка Єремії з Ловени, 4 і було, що в девятому році його царювання в десятому місяці десятого дня місяця прийшов Навуходоносор цар Вавилону і вся його сила проти Єрусалиму і його окружили і оббудували його чотиристороннім (камінням) докруги. 5 І прийшло місто в оточення аж до одинадцятого року царя Седекії. 6 В девятому дні місяця і закріпився голод в місті, і не було хліба для народу землі. 7 І пробито місто, і всі військові мужі вийшли вночі дорогою брами посеред стіни і передстіння, що було при городі царя, і халдеї при місті докруги. І пішли дорогою до Арави, 8 і сила халдеїв гналася за царем і схопили його далше за Єрихоном, і всі його слуги розсипалися від нього. 9 І схопили царя і привели його до царя Вавилону до Девлати, і той заговорив до нього з судом. 10 І зарізав цар Вавилону синів Седекії на його очах, і зарізав в Девлаті всіх володарів Юди. 11 І осліпив очі Седекії і звязав його оковами на ногах, і повів його цар Вавилону до Вавилону і дав його до дому млина аж до дня коли помер. 12 І в п'ятому місяці десятого дня місяця прийшов до Єрусалиму Навузардан архімагир, що стояв перед лицем царя Вавилону. 13 І він запалив господний дім і дім царя і всі доми міста, і огнем спалив всякий великий дім. 14 І халдейська сила, що з архімагіром, знищила весь мур Єрусалиму докруги. 16 І архімагир оставив останки народу як виноградарів і як землеробів. 17 І мідяні стовпи, що в господньому домі, і підстави і мідяне море, що

в господньому домі, халдеї розбили і взяли їхню мідь і віднесли до Вавилону. 18 І вінець і посуд і вили і ввесь мідяний посуд, в яких служили в них, 19 і саффоти (миски) і масмароти (прилад для обтинання гнотів) і посуд для олії і світильники і кадильниці і чаші, які були золоті, золоті, і які були срібні, срібні, взяв архімагир. 20 І два стовпи і одне море і дванадцять мідяних телят під морем, які зробив цар Соломон для господнього дому. Не було ваги їхній міді. 21 І стовпи, тридцять п'ять ліктів висота одного стовпа, і шнурок дванадцяти ліктів довкруги нього, і його глибина чотири пальці довкруги, 22 і на них мідяний капітель, і п'ять ліктів довжина висоти одного капітеля, і сіть, і гранатові яблука на капітелі довкруги, всі мідяні. І так як цей, другий стовп, вісім гранатових яблук до ліктя, дванадцять ліктів. 23 І було дев'яност шість гранатових яблук на одному боці, і всіх гранатових яблук на сіті довкруги було сто. 24 І архімагир взяв першого священика і другого священика і трьох, що стерегли дорогу, 25 і одного евнуха, що був наставлений над військовими мужами, і сім славних мужів перед лицем царя, що знайшлися в місті, і писаря сил, що пише для народу землі, і шістдесят чоловік з народу землі, які знайшлися посеред міста. 26 І Навузардан архімагир взяв їх і привів їх до царя Вавилону до Девлати, 27 і цар Вавилону побив їх в Девлаті в землі Емата. 31 І сталося, що в тридцять і сьомому році відставлення Йоакима царя Юди, в дванадцятому місяці в двадцять четвертому дні місяця, Улемарадах цар Вавилону в році, в якому зацарював, взяв голову Йоакима царя Юди і вивів його з дому, в якому його стерегли. 32 І заговорив до нього добре і дав його престіл понад престоли царів, що з ним в Вавилоні. 33 І замінив його вязничу одіж і він постійно їв хліб перед його лицем всі дні, які жив. 34 І приписане постійно давалося йому від царя Вавилону з дня на день, аж до дня, в якому помер.